

เลวีนิติ

โมเสสเขียนขึ้นเพื่อเป็นคู่มือสำหรับปุโรหิตหรือคนตระกูลเลวี จึงได้ชื่อว่า "เลวีนิติ" กล่าวถึงกฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งใช้เป็นระเบียบปฏิบัติในชุมชนอิสราเอล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎเกณฑ์ว่าด้วยการถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าและการนมัสการ พระธรรมเล่มนี้กล่าวถึงวิธีการถวายเครื่องบูชาต่างๆ เทศกาล และวันหยุดอันสำคัญ มีตอนสำคัญว่าด้วยระเบียบปฏิบัติสำหรับปุโรหิต และธรรมเนียมพิธี แนวคิดสำคัญของพระธรรมเล่มนี้คือพระเจ้าทรงจัดเตรียมแนวทางให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระองค์โดยให้ถวายโลหิตเป็นเครื่องบูชา เมื่อพระคริสต์ทรงสละโลหิตเพื่อมนุษย์ทั้งปวงจึงเป็นการถวายเครื่องบูชาที่สำเร็จครบถ้วน พระธรรมเล่มนี้ยังแสดงให้เห็นอีกด้วยว่าการนมัสการพระเจ้าต้องเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน

โครงเรื่อง

- ๑ . การถวายเครื่องบูชา (๑ :๑ -๑ ๕ :๓ ๓)
- ๒ . วันลบบาป (๑ ๖ :๑ -๓ ๔)
- ๓ . กฎเกณฑ์ต่างๆ (๑ ๗ :๑ -๒ ๐ :๒ ๗)
- ๔ . ข้อปฏิบัติสำหรับปุโรหิต (๒ ๑ :๑ -๒ ๒ :๓ ๓)
- ๕ . ข้อปฏิบัติสำหรับธรรมเนียม เทศกาลต่างๆ (๒ ๓ :๑ -๒ ๕ :๕ ๕)
- ๖ . การเชือดฟิง คำปฏิญาณ การถวายสิบลด (๒ ๖ :๑ -๒ ๗ :๓ ๔)

เลวีนิติ

เครื่องเผาบูชา

- ๑ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกและตรัสกับโมเสสจากเต็นท์นัดพบ
- ๒ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า "เมื่อจะถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า"

จงเลือกจากฝูงสัตว์ของเจ้า ๓ หากจะถวายวัวผู้เป็นเครื่อง เฒ่าบูชา

จงใช้วัวผู้ซึ่งไม่มีตำหนิ

นำมายังทางเข้าเต็นท์นัดพบเพื่อจะเป็นที่ยอมรับสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๔ ให้ผู้ถวายเอามือวางบนหัวของวัวนั้น

พระเจ้าจะทรงรับวัวเครื่องเฒ่าบูชาชาติใช้โทษ บาปสำหรับผู้นั้น ๕ ให้เขาฆ่าวัว ณ

เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+แล้วปุโรหิต (บรรดาบุตรชายของอาโรน)

จะนำเลือดมาพรมรอบแท่นบูชา ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ ๖ ให้เขาถลกหนังวัว

และสับวัวเป็นท่อนๆ ๗ ปุโรหิต จะเรียงฟืนก่อไฟบนแท่นบูชา ๘ แล้วเอาส่วน

ต่างๆของวัว หัว และไขมันวางเรียงบนฟืน ๙ ให้เขาเอาน้ำล้างเครื่องในและขาวัว

ปุโรหิต จะนำมาเผาบนแท่นบูชา

เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๑ ๐ หากจะใช้แกะหรือแพะเป็นเครื่องเฒ่าบูชา ก็จะต้องเป็นตัวผู้ซึ่งไม่มีตำหนิ

๑ ๑ ให้เขาฆ่ามันที่ด้านเหนือของแท่นบูชาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

และปุโรหิตจะพรมเลือดของมันทั่วแท่นบูชา ๑ ๒ ให้เขาผ่ามันเป็นท่อนๆ

ปุโรหิตจะนำท่อนต่างๆ ทั้งหัว และไขมันเรียงบนฟืนลุกโชนบนแท่นบูชา

๑ ๓ แต่เครื่องในและขาจะล้างน้ำเสียก่อน จากนั้น

ปุโรหิตจะเผาทั้งหมดบนแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้าเป็นเครื่องเฒ่าบูชากลิ่นหอมที่องค์

พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๑ ๔ ผู้ที่จะใช้นกเป็นเครื่องเฒ่าบูชา ให้เลือกนกเขาหรือนกพิราบอ่อน

๑ ๕ ปุโรหิตจะนำนกมายังแท่นบูชา บิดคอนกให้เลือดไหล ลงมาข้างแท่น

๑ ๖ แล้วปุโรหิตผ่ากระเพาะข้าวออกและถอนขน ทั้งลงไปที่ยอดถ้ำถ่าน

ตะวันออกของแท่น ๑ ๗ จากนั้นจับปีกทั้งสอง ข้าง

ฉีกตัวนกออกแต่อย่าให้ขาดจากกันและปุโรหิตจะเผาบนแท่นบูชา

เป็นเครื่องเฒ่าบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย"

เครื่องธัญบูชา

๒ "ผู้ที่จะถวายเครื่องธัญบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จงนำแป้งละเอียดมา

เทน้ำมันลงบนแป้งและโรยเครื่องหอม

๒ แล้วนำมามอบแก่ปุโรหิตบรรดาบุตรของอาโรนปุโรหิตจะกอบแบ่งซึ่งใส่น้ำมันแฉะโรยเครื่องหอมนั้นมากำมือหนึ่งเป็นตัวแทนทั้งหมดนำไปเผาบนแท่นบูชาเป็นกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๓ แบ่งที่เหลือยกให้อาโรนกับบุตรชาย

เป็นส่วนบริสุทธิที่สุดของเครื่องบูชาที่เผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๔ หากจะนำขนมอบมาเป็นธัญบูชาจะต้องทำจากแป้งโมละเอียด เคล้าน้ำมันโดยไม่ใช่เชื้อ หรือใช้ขนมปังแผ่นบางไม่ใช่เชื้อทาน้ำมัน

๕ หากจะถวายขนมปังที่ปังบนกระทะเหล็ก จงทำจากแป้งโมละเอียดเคล้าน้ำมันไม่ใช่เชื้อ

๖ บิเป็นชั้นเล็กๆ รินน้ำมันรด เป็นเครื่องธัญบูชาอย่างหนึ่ง

๗ หากจะถวาย ขนมที่ทอดในกระทะก็ทำจากแป้งโมละเอียด

เคล้าน้ำมันเช่นเดียวกัน ๘ จงนำธัญบูชาที่ทำ

จากสิ่งเหล่านี้มาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ นำมามอบ ให้ปุโรหิต

ซึ่งจะนำมาที่แท่นบูชา ๙ ปุโรหิตจะเผาเพียงส่วนหนึ่งเป็นตัวแทนทุกส่วน

เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๑๐ ธัญบูชาส่วนที่เหลือยกให้ อาโรนกับบุตรชาย

เป็นส่วนบริสุทธิที่สุดของเครื่องบูชาที่เผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๑ อย่าใส่เชื้อในแป้งที่เจ้านำมาถวายเพราะเชื้อและน้ำผึ้งเป็นของที่ห้ามใส่ในเครื่องธัญบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๒ เจ้าอาจจะถวายขนมปังใส่เชื้อและน้ำผึ้งเป็นเครื่องบูชาขอบพระคุณในคราวเกือบเกี่ยว แต่ไม่ใช่นำมาเผาถวายบนแท่นบูชา

๑๓ เครื่องธัญบูชาทุกอย่างจงโรยเกลือด้วย*

เกลือแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าอย่าให้ขาดจากธัญบูชา

จงใส่เกลือในเครื่องบูชาทั้งหลาย

๑๔ หากเจ้าถวายธัญบูชาเป็นผลิตผลเกือบเกี่ยวรุ่นแรก

จงปลิดเมล็ดจากรวงซึ่งเกี่ยวมาใหม่ๆ ผิงไฟ บดละเอียด

นำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๑๕ ใส่น้ำมันโรยเครื่องหอมเป็นเครื่อง ธัญบูชา

๑๖ ปุโรหิตจะเผาส่วนหนึ่งของเมล็ดข้าวซึ่งบดละเอียดเคล้าน้ำมันและเครื่องหอมนี้แทนส่วนทั้งหมดถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+"

เครื่องสันติบูชา

๓ "ผู้ที่จะถวายเครื่องสันติบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

จงใช้วัวตัวผู้หรือตัวเมียซึ่งไม่มีตำหนิ ๒ ให้เขาวางมือบนหัวของสัตว์ที่จะถวาย แล้วฆ่ามันที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ ปุโรหิตบุตรชายอาโรนจะพร้มเลือดวัวนั้นรอบๆ

แท่นบูชา ๓ จากเครื่องสันติบูชา ผู้ถวายจะนำส่วนที่มาเผาถวายแด่พระเจ้า

คือไขมันหุ้มเครื่องในหรือที่ติดกัน ๔ ไตทั้ง ๒ ลูกกับไขมันที่ติดอยู่

ใกล้บันไดกับพังผืดของตับซึ่งเอาออกมาพร้อมไต

๕ บรรดาบุตรชายอาโรนจะเผาบนแท่นบนเครื่องเผาบูชาซึ่งอยู่บนพื้นบนไฟเป็นเครื่องบูชาเผาถวายอันมีกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ พอพระทัย

๖ หากจะถวายแกะหรือแพะเป็นเครื่องสันติบูชา ใช้ได้ทั้งตัวผู้หรือตัวเมีย

ซึ่งไม่มีตำหนิ ๗ หากใช้ลูกแกะ จงนำมายังเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๘ ให้เขาวางมือบนหัวของมัน และฆ่ามันหน้าเต็นท์นัดพบ บุตรชายอาโรน

จะพร้มเลือดของมันรอบๆแท่นบูชา ๙ จากเครื่องสันติบูชา

ผู้ถวายจะนำส่วนที่มาเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ คือไขมัน

หางซึ่งตัดชิดกระดูกสันหลัง ไขมันที่หุ้ม เครื่องใน

๑๐ ไตทั้งสองกับไขมันที่ติดอยู่ใกล้บันได และพังผืด

ของตับซึ่งนำออกมาพร้อมกับไต

๑๑ ปุโรหิตจะเผาถวายบนแท่นบูชาเป็นเครื่องบูชาเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๒ หากนำแพะมาถวายให้นำมาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๓ ให้เขาวางมือบนหัวแพะและ

ฆ่ามันที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบบุตรชายอาโรนจะพร้มเลือดแพะรอบๆแท่นบูชา

๑๔ จากเครื่องถวาย ให้เขาเผาถวายส่วนนี้แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

คือไขมันทั้งหมดที่หุ้มเครื่องในหรือที่ติดกัน

๑๕ ไตทั้งสองลูกกับไขมันที่ติดอยู่ใกล้บัน

ไดและพังผืดของตับซึ่งเอาออกมาพร้อมไต ๑๖ ปุโรหิตจะเผาถวายบนแท่น

เป็นเครื่องบูชาเผาถวาย กลิ่นหอมเป็นที่พอพระทัย ไขมันทั้งหมดเป็นของพระเจ้า

๑ ๗ จงถือปฏิบัติสืบไปทุกชั่วอายุ ไม่ว่าเจ้าจะอาศัย อยู่ที่ไหน คือ
อย่ากินไขมันหรือเลือดเลย"

เครื่องบูชาไถ่บาป

๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๒ "จงแจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า
เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดกระทำผิดบาปโดยไม่เจตนาและกระทำความผิดซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติให้
กระทำต่อไปนี้

๓ หากปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมไว้กระทำความผิดบาปนำมลทินมาสู่ประชากร
เขาจะต้องถวายวัวหนุ่มไม่มีตำหนิแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

๔ ให้เขานำวัวมาตรงทางเข้า เต็นท์นัดพบ วางมือบนหัววัว

และฆ่ามันเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๕ แล้วปุโรหิตผู้รับการเจิมจะนำเลือดของวัวเข้าไปในเต็นท์นัดพบ

๖ เอนิ้วจุ่มเลือดพรมต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๗

ครั้งที่หน้าม่านสถานนมัสการ

๗ ปุโรหิตจะเอาเลือดบางส่วนทาเชิงอนของแท่นเผาเครื่องหอมต่อพระพักตร์องค์
พระผู้เป็นเจ้า+ในเต็นท์นัดพบ เลือดที่เหลือจะเทลงที่ด้านล่าง

๘ แท่นเผาเครื่องบูชาตรงทางเข้าเต็นท์นัด

พบ ๘ เขาจะเอาไขมันหุ้มเครื่องในหรือที่ติด กัน ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒

ลูกกับไขมันที่ติดอยู่ใกล้มันเอว

กับพังผืดของตับซึ่งเอาออกมาพร้อมไต๑๐ ๑๑ เช่นเดียวกับไขมันซึ่งนำออกจากวัวที่
ถวายเป็นสันติบูชา(ทั้งตัวผู้ตัวเมีย)

แล้วปุโรหิตจะเผาสิ่งเหล่านี้บนแท่นเครื่องเผาบูชา๑๑ ๑๒ แต่หนัง เนื้อ หัว ขา

เครื่องในและไส้ ๑๑ ๑๒ คือวัวทั้งตัวนี้จะนำไปยังที่สะอาดตามพิธีนอกค่ายพักแรม

คือที่ทิ้งเถ้าจากแท่นบูชา แล้วเผาส่วนทั้งหมดบนพื้น ๓ ที่นั่น

๑๓ หากชุมชนอิสราเอลทั้งหมดกระทำผิดบาปโดยไม่เจตนากระทำความผิดซึ่งพระเจ้าตรัส
ห้าม แม้จะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทุกคนก็มีมลทิน ๑๔ เมื่อเขาทั้งหลายรู้สำนึก

จงนำวัวหนุ่มตัวหนึ่งมายังเต็นท์นัดพบเพื่อถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

๑๕ บรรดาผู้อาวุโส ของชุมชนจะวางมือบนหัววัวต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

แล้วฆ่าวัวต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑ ๖ จากนั้นปุโรหิตผู้รับการเจิมจะนำเลือดส่วนหนึ่งเข้าไปในเต็นท์นัดพบ

๑ ๗ เอาน้ำจุ่มเลือด พรหมต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่หน้าม่าน ๗ ครั้ง

๑ ๘ แล้วเอาเลือดส่วนหนึ่งทาเชิงงอนของแท่นเผาเครื่องหอมเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ในเต็นท์นัดพบ

เลือดส่วนที่เหลือเขาจะเทลงที่ด้านล่างของแท่นเผาเครื่องบูชาตรง

ทางเข้าเต็นท์นัดพบ ๑ ๙ ไขมันทั้งหมดจะตัดออกมาเผาบนแท่นบูชา

๒ ๐ เขาจะปฏิบัติเยี่ยงพิธีกรรมถวายเครื่องบูชาไถ่บาป

โดยวิธีนี้เองปุโรหิตได้ขอไถ่โทษให้ประชากรแล้ว และทุกคนจะได้รับอภัย

๒ ๑ ปุโรหิตจะนำวัวหนุ่มนี้ออกไปเผานอกค่ายเหมือนกับที่เผาวัวตัวแรกนั้น
นี่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับชุมชนทั้งหมด

๒ ๒ หากผู้นำคนใดกระทำความบาปโดยไม่เจตนา

และกระทำสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสห้าม เขาก็มีมลทิน

๒ ๓ เมื่อเขาได้รับการตักเตือนให้รู้ตัว

เขาต้องนำแพะตัวผู้ไม่มีตำหนิมาถวายเป็นเครื่องบูชา

๒ ๔ ให้เขาเอามือวางบนหัวแพะและ ฆ่าเสีย ณ ที่สำหรับฆ่าสัตว์ถวาย

แล้วนำมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๒ ๕ ปุโรหิตจะเอาน้ำจุ่มในเลือด แพะ

ทาเชิงงอนของแท่นเผาเครื่องบูชา เลือดส่วนที่เหลือเทลงที่ด้านล่างของแท่น

๒ ๖ ไขมันทุกส่วนจะเผาบนแท่นเหมือนกับไขมันเครื่องสันติบูชา

เช่นนี้แหละปุโรหิตได้ขอไถ่โทษผู้นำคนนั้น เขาจะได้รับการอภัย

๒ ๗ หากประชาชนคนใดกระทำความผิดบาปโดยไม่เจตนาและทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสห้าม

เขาย่อมมีมลทิน ๒ ๘ เมื่อเขาสำนึกตนเขาต้อง

นำแพะตัวเมียไม่มีตำหนิมาถวายเพื่อขอไถ่บาป

๒ ๙ เขาจะเอามือวางบนหัวเครื่องบูชาไถ่ บาป และฆ่ามัน ณ

ที่สำหรับเครื่องเผาบูชา

๓ ๐ ปุโรหิตจะเอาน้ำจุ่มเลือดทาเชิงงอนของแท่นเผาเครื่องบูชา

และเทเลือดส่วนที่เหลือ ลงที่ด้านล่างของแท่น

๓ ๑ ไขมันทุกส่วนจะเนียนออกมาเหมือนในการถวายเครื่องสันติบูชา

และเผาบนแทนเป็นกลิ่นที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย
 เป็นอันว่าปุโรหิตได้ขอไถ่โทษให้ คนนั้นและเขาจะได้รับการอภัย
 ๓ ๒ หากเขาถวายแกะเพื่อขอไถ่บาป ให้ใช้ แกะตัวเมียซึ่งไม่มีตำหนิ
 ๓ ๓ เขาจะเอามือวาง บนหัวแกะ และฆ่าแกะนั้น ณ ที่ฆ่าเครื่อง เผาบูชา
 ๓ ๔ ปุโรหิตจะเอานิ้วจุ่มเลือดเครื่องบูชาไถ่บาปทาเชิงนอนของแทนเผาเครื่องบูชา
 แล้วเทเลือดที่เหลือลงบริเวณด้านล่างของแทน
 ๓ ๕ ไชมันทุกส่วนจะเนียนออกมาวาง บนเครื่องบูชาอื่นๆ
 และเผาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ เหมือนใน การถวายแกะเป็นเครื่องสันติบูชา
 เป็นอันว่าปุโรหิตได้ขอไถ่โทษให้ผู้นั้น เขาจะได้รับการอภัย"

๕ "ผู้ใดทำบาปเพราะไม่ยอมให้การในศาลตามที่มีส่วนรู้เห็นในสิ่งที่เกิดขึ้น
 เขาต้องรับผิดชอบ ๒ ผู้ใดแตะต้องสิ่งที่ไม่สะอาด เป็นต้นว่า ซากสัตว์ต้องห้าม
 ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า หรือสัตว์เลื้อยคลานแม้ว่าเขาไม่รู้ตัวเขาก็มีมลทินแล้ว
 ๓ หรือหาก เขาแตะต้องสิ่งมลทินของคน สิ่งใดๆที่ทำให้เป็นมลทิน
 แม้ไม่รู้ตัวเมื่อรู้ตัวแล้วเขาก็มีมลทิน ๔ ผู้ใดกล่าวคำสาบานพล่อยๆ ไม่
 ว่าแ่งดีแ่งร้าย แม้ไม่รู้ตัว เมื่อเขารู้ตัวแล้วเขาย่อมมีมลทิน
 ๕ ในกรณีใดกรณีหนึ่งที่กล่าวมานี้ เขาจะสารภาพความผิดบาปของตน
 ๖ และนำเครื่องบูชาไถ่บาปมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 จะเป็นแกะหรือแพะตัวเมียก็ได้ ปุโรหิตจะขอไถ่บาปให้เขา แล้วเขาก็จะพ้นบาป
 ๗ หากเขาไม่สามารถนำแกะมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ก็ให้นำนกเขา ๒
 ตัวหรือนกพิราบอ่อน ๒ ตัวมาถวาย ตัวหนึ่งใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 อีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
 ๘ นำมามอบให้ปุโรหิตซึ่งจะใช้นกตัวที่เขายื่นให้ก่อน เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 บิดค่อมมันแต่มีให้หัวหลุดจากตัว
 ๙ จากนั้นพรหมเลือดบางส่วนข้างแทนบูชาด้านหนึ่ง
 และเทเลือดที่เหลือลงที่ด้านล่างของแทนเผาเครื่องบูชา นี่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 ๑ ๐ ปุโรหิตจะถวายนกอีกตัวเป็นเครื่องเผาบูชา

โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังระบุมาข้างต้น เป็นอันเสร็จการขอไถ่บาปใดๆ
ที่เขากระทำ เขาได้รับการอภัยโทษแล้ว

๑ ๑ หากเขายังไม่สามารถถวายนกเขาหรือนกพิราบ ก็ให้เขานำแป้งละเอียด

๑ / ๑๐ เอ ฟ า (ร า ว ๒ ลิตรเศษ) มาแทน ไม่ต้องเคล้าน้ำมัน
มะกอกหรือโรยเครื่องหอมลงบนแป้งนี้เพราะ เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

๑ ๒ เขาจะนำแป้งมามอบให้ปุโรหิต ปุโรหิตจะกอบมากำมือหนึ่ง
เป็นตัวแทนส่วนทั้งหมด เผาบนแท่นบนเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ๑ ๓ เป็นอันว่าปุโรหิตได้ขอไถ่บาปให้เขาแล้ว
เขาจะได้รับการอภัยบาปใดๆ ที่ได้ทำไป

แป้งที่เหลือเป็นของปุโรหิตเช่นเดียวกันในการถวายเครื่องธัญบูชา"

เ ค ธิ่องบูชาลบบมลทิน

๑ ๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๑ ๕ "หากผู้ใดละเมิดกฎและทำบาปโดยไม่เจตนาเกี่ยวกับของบริสุทธิ์ขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า+ เขาจะนำแกะตัวผู้ตัวหนึ่งซึ่งไม่มีตำหนิ

และมีราคาเท่าเงินตามเซเคลของสถานนมัสการ (ร า ว ๑๑ .๕ กรัม)

มาถวายเป็นเครื่องบูชาลบบมลทิน

๑ ๖ เขาต้องจ่ายค่าชดใช้สำหรับสิ่งบริสุทธิ์ที่เขาทำเสียหาย

แล้วเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของราคาดังนั้นเป็นค่าปรับ นำมามอบให้ปุโรหิต ปุโรหิต

จะทำพิธีขอภัยโทษให้เขา โดยใช้แกะตัวผู้เป็นเครื่องบูชาลบบมลทิน

และเขาจะได้รับการอภัยโทษ

๑ ๗ ผู้ใดทำบาปและฝ่าฝืนบทบัญญัติข้อหนึ่งข้อใดของพระเจ้าแม่โดยไม่รู้ตัวยอม

มีมลทินและต้องรับผิดชอบ ๑ ๘ ให้เขานำเครื่อง บูชาลบบมลทินมามอบแก่ปุโรหิต

เป็นแกะตัว ผู้คัดจากฝูงไม่มีตำหนิ ในราคาเหมาะสม

ซึ่งปุโรหิตจะใช้ขอภัยโทษให้เขาเพื่อเขาจะ

ได้รับการอภัยความผิดพลั้งใดๆซึ่งกระทำไปโดยไม่เจตนา

๑ ๙ เป็นเครื่องบูชาลบบมลทินเนื่องจากเขาได้กระทำผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+"

๖ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ "ผู้ใดกระทำและไม่เชื่อตรงต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+

โดยล่อลวงเพื่อนบ้านเกี่ยวกับสิ่งของที่รับฝาก หรืออยู่ในการดูแล หรือถูกขโมย

หรือคดโกงเพื่อนบ้าน ๓ หรือเก็บของได้แต่ยื่นกรานว่าไม่ได้เอา ไป

หรือสาบานเท็จ หรือทำความผิดบาปใดๆ ๔ เมื่อเขาทำผิดและมีมลทินแล้ว

เขาต้องคืนของกลางดังกล่าว

๕ เต็มจำนวนพร้อมค่าปรับอีกร้อยละยี่สิบให้แก่เจ้าทุกข์

และในวันเดียวกันนั้นเองเขาจะนำเครื่องบูชาลมมลทินมายังพลับพลา

๖ เครื่องบูชาลมมลทินจะเป็นแกะตัวผู้ไม่มีตำหนิ ราคาตามที่เหมาะสม

นำมามอบให้ปุโรหิต ๗ ปุโรหิต

จะประกอบพิธีขอภัยโทษให้เขาต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

แล้วเขาจะได้รับภัยโทษ"

เครื่องเผาบูชา

๘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๙

"จงแจ้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องเผาบูชาให้อาโรนและบุตรชายทราบดังต่อไปนี้

เครื่องเผาบูชา จะละลายตรงที่เผาตลอดคืน และไฟแท่นบูชาก็ปล่อยให้ลุกอยู่เช่นนั้น

๑๐ (เช้าวันรุ่งขึ้น) ปุโรหิตจะสวมเสื้อผ้าป่านทั้ง ชั้นนอก ชั้นใน

กวาดเถ้าของเครื่องเผาบูชา กองไว้ข้างแท่น

๑๑ จากนั้นเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วนำเถ้าออกนอกค่ายพักแรมไปยังที่สะอาด

๑๒ ให้ไฟที่แท่นบูชาลุกอยู่ตลอดเวลาไม่มีดับ ปุโรหิตจะเติมฟืนทุกเช้า

วางเครื่องเผาบูชา ประจำวันบนฟืน แล้วเผาไขมันของเครื่องสันติบูชาบนแท่น

๑๓ จงให้ไฟลุกโชนอยู่ที่แท่นตลอดเวลา อย่าให้ดับเลย

กฎว่าด้วยเครื่องธัญบูชา

๑๔ ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องธัญบูชา

บุตรของอาโรนจะนำเครื่องธัญบูชามาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+หน้าแท่น

บูชา ๑๕ ปุโรหิตจะเอาแป้งบดละเอียดหนึ่งกำมือ เคล้าน้ำมันและเครื่องหอม

แล้วเผาส่วนนั้นแทนส่วนทั้งหมด เป็นกลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๑๖ แป้งที่เหลือทั้งหมดจะยกให้อาโรนและบุตรชาย

พวกเขาจะรับประทานโดยไม่ใส่เชื้อ ณ ที่บริสุทธิ์ คือที่ลานเต็นท์นัดพบ

๑ ๗ จะต้องอบโดยไม่ใส่เชื้อ เรายกส่วนนี้ของเครื่องบูชา

ซึ่งถวายแก่เราให้เป็นของปุโรหิต

ถือเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดเช่นเดียวกับเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องบูชาลบบมลทิน

๑ ๘ วงศ์วานชายของอาโรนจะกินของนี้ได้

เป็นส่วนประจำของเขาจากเครื่องเผาบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ สิบไปทุกชั่วอายุ อะไรที่แตะต้องสิ่งเหล่านี้จะบริสุทธิ์**

๑ ๙ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ ๐ "ในวันที่อาโรนกับบุตรชายของเขาได้รับการเจิมแต่งตั้งให้เขา

นำเครื่องธัญบูชาประจำพิธีมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ คือ แป้งละเอียด ๑ / ๑ ๐

เอ ฟ า (ร า ว ๒ ลิตรเศษ) ครึ่งหนึ่งถวายตอนเช้า อีกครึ่งหนึ่งถวายตอนเย็น

๒ ๑ ให้เคล้ากับน้ำมันแล้วทอดบนกระทะเหล็ก

และนำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ เป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัย ๒ ๒ บุตรชาย

ของปุโรหิตที่เข้าดำรงตำแหน่งแทนบิดาจะ

ถวายสิ่งนี้แด่พระเจ้าในวันที่ได้รับการเจิมเป็นกฐถาวร

เครื่องบูชาประจำพิธีนี้จะเผาถวายแด่พระเจ้าทั้งสิ้น

๒ ๓ ธัญบูชาทั้งสิ้นจะต้องเผาให้หมด อย่ารับประทาน"

เครื่องบูชาไถ่บาป

๒ ๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๒ ๕ "จงบอกอาโรนและบุตรชายว่า

ก ฎ เกณฑ์เกี่ยวกับเครื่อง บูชาไถ่บาปมีดังนี้

เครื่องบูชาไถ่บาปนี้เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด จะฆ่าเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ณ ที่สำหรับฆ่าสัตว์ถวายบูชา ๒ ๖ ปุโรหิตผู้ประกอบพิธีจะ กินเครื่องบูชานี้ ณ

ที่บริสุทธิ์ ในลานเต็นท์นัดพบ ๒ ๗ สิ่งใดๆที่แตะต้องเนื้อนั้นจะบริสุทธิ์

และหากเลือดกระเซ็นไปเปื้อนเสื้อผ้า จะต้องงซักในที่สะอาด

๒ ๘ จะต้องทูปหม้อดินเผาซึ่งใช้ต้มเนื้อนั้นเสีย หรือหากใช้ภาชนะทองบรอนซ์ต้ม

ก็ขัดและล้างน้ำ ๒ ๙ เฉพาะชายทุก

คนในครอบครัวปุโรหิตเท่านั้นที่กินเครื่องบูชานี้ได้ เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด

๓ ๐ แต่ปุโรหิตอย่ากินเครื่องบูชาไถ่บาปซึ่งเลือดของมันถูกนำเข้าไปในเต็นท์นัดพบ

บเพื่อขอภัยโทษบาปในวิสุทธิสถาน จงเผาซากของ มันเสียทั้งหมด ณ เบื้องพระพักตร์พระเจ้า"

เครื่องบูชาลบบมลทิน

๗ "ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องบูชาลบบมลทิน ซึ่งบริสุทธิ์ที่สุด คือ
 ๒ สัตว์ที่นำมาถวายจะฆ่าเสีย ณ ที่สำหรับฆ่าสัตว์เผาบูชา
 แล้วพรมเลือดของมันรอบแทน ๓ ปุโรหิตจะถวายไขมันทุกส่วนรวมทั้งหาง
 ไขมันหุ้มเครื่องใน ๔ ไต ๒ ลูก ไขมันหุ้มไตใกล้ส่วนเอวและพังผืดหุ้มตับ
 ๕ ปุโรหิตจะเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นเครื่องบูชาลบบมลทิน
 ๖ ผู้ชายในหมู่ปุโรหิตเท่านั้นจึงจะกินเนื้อส่วนที่เหลือได้
 และต้องกินในที่บริสุทธิ์เพราะเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ที่สุด
 ๗ กฎเกณฑ์เดียวกันนี้ใช้ได้ทั้งเครื่องบูชาไถบาศและเครื่องบูชาลบบมลทินคือ
 เนื้อส่วนที่เหลือมอบให้เป็นอาหารของปุโรหิต ผู้ขอภัยโทษให้
 ๘ ปุโรหิตผู้ถวายเครื่องเผาบูชาจะได้รับหนังของมันด้วย
 ๙ ปุโรหิตซึ่งถวายเครื่องธัญบูชา จะได้รับส่วนใดๆ ที่เหลือ เมื่อเสร็จพิธีแล้ว
 ไม่ว่าธัญบูชานั้นจะใช้อยบ ปิ้ง หรือทอด ๑๐ ธัญบูชาอื่นๆ ทั้งหมดไม่ว่าจะแห้งหรือ
 เคล้าน้ำมันมะกอก ยกให้แก่บรรดาปุโรหิต พงศ์พันธุ์ของอาโรน"

กฎว่าด้วยเครื่องสันติบูชา

๑๑ "ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องสันติบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ๑๒ หากเป็นเครื่องบูชาขอบพระคุณจะนำขนมปังไมใส่เชื้อคลุกน้ำมัน
 ควบคุมากับเครื่องบูชา พร้อมด้วยขนมปังแผ่นบางไมใส่เชื้อทาน้ำมัน
 และขนมปังแป้งละเอียดเคล้า น้ำมัน
 ๑๓ ให้นำขนมปังไมใส่เชื้อมาถวายควบคู่กับเครื่องสันติบูชา
 เป็นเครื่องบูชาขอบพระคุณ
 ๑๔ จะนำส่วนหนึ่งของเครื่องบูชาแต่ละอย่างนี้ยื่นถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 แล้วมอบให้ปุโรหิตผู้พรมเลือดของเครื่องสันติบูชา

๑ ๕ เนื้อของเครื่องสันติบูชาเพื่อขอบพระคุณจะต้องรับประทานในวันที่ถวายอย่าเหลือค้างจนถึงวันรุ่งขึ้น

๑ ๖ หากเป็นเครื่องบูชาตามที่ถวายปฏิญาณไว้หรือนำมาถวายตามสมัครใจ ส่วนที่ปฎิโรหิต ยังมีได้กินในวันที่ถวายอาจจะกินในวันรุ่งขึ้นได้

๑ ๗ แต่ส่วนใดที่เหลือค้างจนถึงวันที่สามต้องเผาเสีย

๑ ๘ เพราะหากกินส่วนใดของ สันติบูชาในวันที่สามจะไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่เป็นผลดีแก่ผู้ที่นำมาถวายเพราะเป็นเครื่องบูชาที่ไม่บริสุทธิ์

ผู้ที่กินจะต้องรับผิดชอบ ๑ ๙ อย่ากินเนื้อซึ่งไปแตะถูกของไม่สะอาด จงเผาเสีย ส่วนเนื้อที่กินได้ ผู้ที่ไม่มีมลทินจึงกินได้

๒ ๐ ผู้ใดมีมลทินแล้วยังขึ้นกินเครื่องสันติบูชาซึ่งถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะถูกตัดขาดจากหมู่ประชากร ๒ ๑ ผู้ใดแตะต้องสิ่งซึ่งไม่สะอาด ไม่ว่าจะ เป็นของไม่สะอาดจากตัวคน

หรือสัตว์หรือสิ่งมลทินหรือสิ่งน่ารังเกียจแล้วมากินเครื่องสันติบูชาที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ต้องถูกตัดขาดจากหมู่ประชากร"

ห้ามกินไขมันและเลือด

๒ ๒ อ ง ค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ ๓ "จงสั่งประชากรอิสราเอลว่าอย่ากินไขมัน ไม่ว่าจะไขมันจากวัว แกะ หรือแพะ

๒ ๔ ไขมันจากสัตว์ที่ตาย หรือถูกสัตว์ร้ายทำให้บาดเจ็บ อาจจะใช้ทำอย่างอื่นก็ได้ แต่อย่ากิน

๒ ๕ ผู้ใดกินไขมันจากสัตว์ซึ่งเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ต้องถูกตัดขาดจากหมู่ประชากร

๒ ๖ และไม่ว่าเจ้าอาศัยที่ไหนก็ตามห้ามกินเลือดไม่ว่าเลือดนกหรือเลือดสัตว์อื่น

๒ ๗ ผู้ใดกินเลือดจะถูกตัดขาดจากหมู่ประชากร"

ส่วนแบ่งของปฎิโรหิต

๒ ๘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ ๙ "จงสั่งประชากรอิสราเอลว่าผู้ใดนำเครื่องสันติบูชามาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะต้องทำเป็นส่วนตัว นำมากับมือ

๓ ๐ เขาจะนำไขมันและออกมาเป็นเครื่องบูชาโดยยื่นถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของ+ ๓ ๑ ปุโรหิตจะเผาไขมันบนแท่นบูชา
 แต่เนื้อที่อกเป็นของอาโรนและบุตรชาย

๓ ๒ โคนขาขวาจะยกให้แก่ปุโรหิตผู้ประกอบพิธี

๓ ๓ บุตรชายของอาโรนผู้ถวายเลือดและไขมันของเครื่องสันติบูชาจะได้รับโคนขาขวาเป็นส่วนของเขา

๓ ๔ เราได้กำหนดให้ยกเนื้ออกและโคนขาขวาเป็นส่วนที่ชนอิสราเอลมอบให้แก่บุตรชายของอาโรน อาโรนกับบุตรชาย จะต้องได้รับส่วนนี้ของเครื่องบูชาเสมอ

๓ ๕ นี้เป็นส่วนของอาโรนกับบุตรชาย
 จากเครื่องบูชาที่เผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+
 ซึ่งยกให้แก่พวกเขาในวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตรับใช้ของค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ ๓ ๖ ในวันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงแต่งตั้งพวกเขา
 ทรงบัญชาให้ชนอิสราเอลมอบส่วนนี้แก่พวกเขา เป็นสิทธิสืบไปทุกชั่วอายุ"

๓ ๗ เหล่านี้คือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับ เครื่องเผาบูชา เครื่องธัญบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาลมมลทิน เครื่องบูชาในพิธีสถาปนา และเครื่องสันติบูชา

๓ ๘ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ทรงบัญชาโมเสสบนภูเขาซีนายในวันที่ทรงสั่งชนอิสราเอลนำเครื่องบูชามาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ในถิ่นกันดารซีนาย

การแต่งตั้งอาโรนและบุตรชาย

๘ องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ "จงนำอาโรนกับบุตรชายพร้อมทั้งเครื่องแต่งกายปุโรหิตน้ำมันเจิม
 วัวหนุ่มที่ใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแกะตัวผู้คู่หนึ่ง กระจาดขนมปังโมเสเชื้อ

๓ และเรียกอิสราเอลทั้งหมดมาชุมนุมกันที่ทางเข้าเต็นท์นัด พบ "

๔ โมเสสก็กระทำตามที้องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ตรัสสั่ง

และชุมนุมทั้งหมดมาพร้อมหน้ากันที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ

๕ โมเสสกล่าวกับชุมนุมทั้งปวงว่า

"นี่คือสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ได้ตรัสสั่งให้กระทำ"

๖ แล้วโมเสสนำอาโรนและบุตรชายมาชำระกายด้วยน้ำ

๗ ให้อาโรนสวมเสื้อทับคาดรัดประคด สวมเสื้อคลุม และเอวโปด

พร้อมทั้งคาดแถบรัดเอาอังดงาม ๘ แล้วคล้องทับทรวง
 สอดอุริมและธุมมีในช่องระหว่างทบของทับทรวง
 ๙ และคาดผ้าโพกศีรษะกับแผ่น ทองคำคักดีสีทึบบนหน้าผาก
 ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้
 ๑ ๐ แล้วโมเสสนำน้ำมันเจิมมาพรมที่พลับพลา
 และอุปกรณ์แต่ละอย่างเป็นการชำระให้บริสุทธิ์
 ๑ ๑ ท่านเอาน้ำมันเจิมพรมแทนบูชา ๗ ครั้ง และพรมภาชนะใช้สอย ประจำแทน
 อ่างล้างและพานรองเพื่อชำระให้บริสุทธิ์
 ๑ ๒ ท่านหลั่งน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรน เป็นการแต่งตั้ง
 ๑ ๓ แล้วท่านสวมเสื้อคลุมให้แก่บุตรชายของอาโรนคาดเข็มขัด ผ้าโพกศีรษะ
 ตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ๑ ๔ แล้วโมเสสนำวัวหนุ่มซึ่งใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปมาให้อาโรนกับบุตรชายวาง
 มือบนหัววัว ๑ ๕ โมเสสฆ่าวัวนั้น เอาน้ำจุ่มเลือด
 ปาดทั่วเชิงนอนทั้งสี่ของแทนบูชาเพื่อชำระ
 แล้วรินเลือดที่เหลือลงที่ด้านล่างของแทนเป็นการชำระแทนให้บริสุทธิ์
 ๑ ๖ ท่านตัดไขมัน หุ้มเครื่องในพังคืดหุ้มตับ ไต ๒ ลูก ไขมันที่หุ้มไตและตับ
 นำมาเผาบนแทนบูชา ๑ ๗ เนื้อส่วนอื่นๆ ที่เหลือ
 พร้อมทั้งหนังและไส้นำออกไปเผาเสียนอกค่ายพักตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชา
 โมเสสไว้
 ๑ ๘ แล้วท่านนำแกะตัวผู้ซึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชามาให้อาโรนกับบุตรชายเอามี
 มือวางบนหัวแกะ ๑ ๙ โมเสสฆ่าแกะเอาเลือดพรม รอบ แทน
 ๒ ๐ ท่านสับแกะเป็นท่อนๆ เอาน้ำมันกับหัวและไขมันเผาถวาย
 ๒ ๑ แล้วล้างเครื่องในและขาของมันเผาด้วยกันบนแทนบูชา
 ถวายแกะทั้งตัวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นเครื่องเผาบูชากลิ่นหอมที่ทรงพอพระทัย
 ตามที่ทรงบัญชาโมเสสไว้
 ๒ ๒ จากนั้นโมเสสนำแกะตัวผู้มา เป็นแกะสำหรับพิธีสถาปนา
 อาโรนกับบุตรชายเอา มือวางบนหัวแกะ ๒ ๓ โมเสสฆ่าแกะ
 เอาเลือดของมันแตะที่ดิ่งหูข้างขวาของอาโรน

ที่นิ้วหัวแม่มือขวาและนิ้วหัวแม่เท้าขวา

๒ ๔ ท่านเอาเลือดทาที่ติ่งหูขวาของบุตรชายอาโรนและที่นิ้วหัวแม่มือขวากับนิ้วหัวแม่มือเท้าขวาแล้วพรมเลือดรอบแทน ๒ ๕ ท่านเอาไขมัน หาง

ไขมันหุ้มเครื่องในพังผืดหุ้มตับ ๒ ๒ ลูก ไขมันหุ้มไตและตับ โคนขาหน้าข้างขวา ๒ ๖ นำขนมปังไมใส่เชื้อ ขนมปังคลุก

น้ำมันและขนมปังแผ่นบางจากกระจาดที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ มาวางบนไขมันและโคนขา ๒ ๗ นำของทั้งหมดนี้ใส่มืออาโรนกับบุตรชาย

เพื่อทำพิธีย่นถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๘ แล้วโมเสสรับของทั้งหมดคืนจากมือเขาทั้งหลาย

นำมาเผาบนแท่นบูชาพร้อมเครื่องเผาบูชา

เป็นเครื่องบูชาในพิธีสถาปนาถวายเป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๙ โมเสสนำเนื้อยกย่นถวายโดยย่นหน้าแท่นบูชา

ส่วนนี้ของแกะซึ่งใช้ในพิธีสถาปนาเป็นของโมเสสตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้ ๓ ๐ โมเสสเอาน้ำมันเจิมส่วนหนึ่งกับเลือดส่วนหนึ่งซึ่งใช้พรมบนแท่นบูชา

มาพรมที่ตัวและเครื่องแต่งกายของอาโรนกับบุตรชาย

เป็นการชำระอาโรนและบุตรชาย

๓ ๑ โมเสสกล่าวกับอาโรนและบุตรชายว่า "จงตมเนื้อ ณ ทางเข้าเต็นท์นัดพบ

แล้วรับประทานเนื้อนั้นกับขนมปังในกระจาดพิธีสถาปนาตามที่ข้าพเจ้าบอกท่านแล้ว

๓ ๒ ส่วนที่เหลือให้เผาทิ้งเสีย ๓ ๓ อย่าไปจากทางเข้าเต็นท์นัดพบนี้ตลอด ๗

วัน จนกว่าจะครบกำหนดเวลาแห่งการสถาปนา

๓ ๔ ทั้งหมดนี้เป็นไปตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+เพื่อขอรักย์โทษบาปสำหรับพวกท่าน ๓ ๕ ท่านจะต้อง อยู่ ณ

บริเวณทางเข้าเต็นท์นัดพบนี้ตลอดวันตลอดคืนเป็นเวลา ๗ วัน และกระทำสิ่งที่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประสงค์เพื่อท่านจะไม่ตาย

เพราะพระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้เช่นนี้"

๓ ๖ อาโรนกับบุตรชายก็กระทำทุกสิ่งตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

อาโรนถวายเครื่องบูชา

๙ ในวันที่แปด (ของพิธีสถาปนา) โมเสสเรียกอาโรนกับบุตรชาย
 และบรรดาผู้อาวุโส ของอิสราเอลมาชุมนุมกัน ๒ และสั่งให้อาโรน
 คัดลูกวัวหนุ่มซึ่งไม่มีตำหนิมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 และแกะตัวผู้ซึ่งไม่มีตำหนิเป็นเครื่องเผาบูชา
 ใ้ถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ๓ โมเสสกล่าวว่า "จงแจ้งประชากรอิสราเอล
 ใ้ให้คัดแพะตัวผู้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับ ตนเอง พร้อมทั้งลูกวัวผู้อายุ ๑
 ขวบกับลูก แกะอายุ ๑ ขวบ ไม่มีตำหนิ ใ้เป็นเครื่องเผาบูชา
 ๔ และจงนำเครื่องสันติบูชามาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ คือวัวตัวผู้ ๑ ตัว
 แกะตัวผู้ ๑ ตัว และเครื่องธัญบูชาคือแป้งเคล้าน้ำมันมะกอก
 เพราะในวันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเสด็จมาปรากฏใ้เขาทั้งหลายเห็น"
 ๕ เหล่าประชากรจึงนำสิ่งของตามที่โมเสสสั่ง มาที่หน้าเต็นท์นัดพบ
 และมายืนชุมนุมกันเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๖ โมเสสกล่าวว่า
 "นี่คือสิ่งที้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งใ้ท่านทั้งหลายกระทำ
 เพื่อพระสิริของพระองค์จะปรากฏแก่พวกท่าน"
 ๗ โมเสสบอกใ้ให้อาโรนก้าวไปที่แท่นบูชาถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชา
 ๘ ขอภัยโทษใ้ตนเองก่อน
 แล้วจึงขอสำหรับประชากรตามที่้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้
 ๘ อาโรนจึงก้าวไปที่แท่นบูชา ฆ่าวัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับตนเอง
 ๙ บุตรชายของท่านรองเลือดไว้ใ้
 ท่านเอานิ้วจุ่มเลือดปาดที่เชิงอนของแท่นบูชาและเทเลือด
 ที่เหลือลงที่ด้านล่างของแท่น ๑๐ อาโรนเผาไขมัน ไต ตับ
 จากเครื่องบูชาไถ่บาปบนแท่น บูชาตามที่้องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้
 ๑๑ เนื้อ และหนังของมันเผาที่นอกค่ายพักแรม
 ๑๒ อาโรนฆ่าแกะซึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
 บุตรชายของท่านรองเลือดมาใ้ท่านพรมรอบๆ แท่น
 ๑๓ พวกเขาเนาเนื้อมาใ้ท่านที่ละท่อนรวมทั้งหัวด้วยท่านก็เผาบนแท่นบูชา
 ๑๔ อาโรนล้างเครื่องใน ขา และเผาถวายบนแท่นเช่นบนเครื่องเผาบูชา

๑ ๕ แล้วอาโรนฆ่าและถวายแพะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชากรแบบเดียวกับที่ ถวายเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับตนเอง ๑ ๖ ท่าน

ได้ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้าตามที่ทรง บัญชาไว้

๑ ๗ แล้วถวายเครื่องธัญบูชาโดยกอบ แบ่งกำมือหนึ่งเผาบนแท่นบูชา นอกเหนือจากเครื่องบูชาถวายประจำทุกเช้า

๑ ๘ จากนั้นอาโรนฆ่าวัวและแกะอันเป็นเครื่องสันติบูชาของประชากร บุตรชายของท่านนำเลือดมาให้ท่านพรอมรอบๆแท่น ๑ ๙ ท่าน

นำไขมันจากหางและไขมันหุ้มเครื่องใน ไต และตับ

๒ ๐ มาวางบนเนื้ออกแล้วเผาบนแท่นบูชา

๒ ๑ แต่เนื้ออกและโคนขาหน้าข้างขวานั้นยื่นถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตามที่โมเสสสั่งไว้

๒ ๒ แล้วอาโรนชูมือขึ้นอวยพรประชาชน และลงมาจากแท่นบูชา

๒ ๓ โมเสสกับอาโรนเข้าไปในเต็นท์นัดพบ

เมื่อท่านทั้งสองออกมาอีกครั้งก็กล่าวอวยพรบรรดาประชากร

แล้วพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้า+มาปรากฏต่อหน้าประชาชน

๒ ๔ มีไฟลงมาจากสวรรค์ เผาเครื่องบูชาและไขมันบนแท่น

เมื่อประชากรเห็นดังนั้นต่างเปล่งเสียงโห่ร้อง สยบกายลงต่อพระพักตร์พระเจ้า

ความตายของนาดับและอาบีฮู

๑ ๐ แต่นาดับและอาบีฮูบุตรชายของอาโรน

ก่อไฟไม่บริสุทธิ์ขึ้นในกระถางเครื่องหอมของตน

เผาเครื่องหอมถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ละเมิดพระบัญชาของพระองค์

๒ จึงมีไฟจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+พลาญชีวิตคนทั้งสอง

๓ โมเสสกล่าวกับอาโรนว่า "ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

พระองค์จะสำแดงความบริสุทธิ์สูงส่งท่ามกลางทุกคนที่เข้าไปใกล้พระองค์และพระองค์

ก็จะทรงได้รับเกียรติต่อหน้าปวงประชานั้นหมายความว่าความเช่นนี้แหละ"

อาโรนก็นิ่งอึ้ง

๔ โมเสสเรียกมิชาเอลและเอลซาฟาน (ลูกพี่ลูกน้องของอาโรน) บุตรชายของอัสซีเอลเข้ามาและสั่งว่า "จงหาร่างญาติของเจ้าออกจากหน้าสถานนมัสการนำไปนอกค่ายเสีย"

๕ เขาทั้งสองจึงเข้าไปหามศพออกมา ตามที่โมเสสสั่ง

๖ แล้วโมเสสกล่าวแก่อาโรนและเอเลอาซาร์ กับอิตามาร์บุตรชายอีกสองคนของอาโรนว่า "ไม่ต้องไว้ทุกข์ปล่อยให้ผมลุ่มลงมา และอย่าฉีกเสื้อผ้า มิฉะนั้นท่านจะตาย และองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะทรงพระพิโรธชุมชนทั้งหมด แต่พี่น้องอิสราเอลทั้งหลายอาจจะไว้อาลัยแก่ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงประหารด้วยไฟได้ ๗ พวกท่านอย่าออกจากทางเข้าเต็นท์นัดพบนี้ มิฉะนั้นจะตาย เพราะน้ำมันเจิมของพระเจ้าอยู่เหนือท่าน เขาทั้งหลายก็ปฏิบัติตามที่โมเสสกล่าว

๘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับอาโรนว่า ๙ "เจ้ากับบุตรชายอย่าตีมเหสีอองุ่นหรือของมีนเมาเมื่อเจ้าเข้าไปในเต็นท์นัดพบ มิฉะนั้นเจ้าจะตาย นี่เป็นกฎถาวรสืบไปทุกชั่วอายุ ๑๐ เจ้าต้องแยกแยะระหว่างสิ่งบริสุทธิ์กับสิ่งสามัญและสิ่งที่สะอาดกับสิ่งที่เป็นมลทิน ๑๑ และต้องสอน กฎเกณฑ์ทั้งปวงแก่ชนชาติอิสราเอล ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานผ่านทางโมเสส"

๑๒ โมเสสกล่าวกับอาโรนและเอเลอาซาร์กับอิตามาร์ บุตรชายที่เหลืออยู่ของอาโรนว่า "ธัญบูชาที่เหลือจากเผาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้น จงระวังอย่าให้มีเชื้อ แล้วท่านจงรับประทานข้างแทนบูชา เพราะเป็นสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด ๑๓ ท่านจงรับประทานในที่บริสุทธิ์มันเป็นส่วนของท่านกับบุตรชายจากเครื่องเผาบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพราะข้าพเจ้าได้รับคำบัญชาเช่นนั้น ๑๔ แต่เนื้อมอกและโคนขาซึ่งได้ยี่นถวายแล้ว จะรับประทานในที่บริสุทธิ์แห่งใดก็ได้ เป็นส่วนที่ยกให้ท่านกับ บุตรชายและบุตรสาว จากเครื่องสันติบูชา ซึ่งประชากรนำมาถวาย ๑๕ โคนขาซึ่งยี่นถวายแล้ว พร้อมด้วยเนื้อมอกซึ่งยี่นถวาย เมื่อเผาไขมันแล้ว

จงยื่นถวายต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+หลังจากนั้นจะเป็นของท่านกับครอบครัว เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาไว้เช่นนี้"

๑ ๖ เมื่อโมเสสสอบถามและทราบว่าจะอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปถูกเผาหมดแล้ว ก็โกรธ เอเลอาซาร์กับอิชามาร์บุตรชายทั้งสองของอาโรนและถามว่า

๑ ๗ "ทำไมจึงไม่รับประทาน เครื่องบูชาไถ่บาปในบริเวณสถานนมัสการ ในเมื่อเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดซึ่งยกให้ท่านเพื่อขอไถ่บาปและลบมลทินให้ชุมชนเบื้อง พระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑ ๘ ในเมื่อเลือดของเครื่องบูชาไม่ได้ถูกนำเข้าไปในวิสุทธิสถาน ท่านก็ควรจะรับประทานแพะนั้นในสถานนมัสการ ตามที่ข้าพเจ้าสั่งไว้แล้ว"

๑ ๙ อาโรนจึงตอบว่า

"พวกเขาได้ถวายเครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องเผาบูชาของตนต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+แล้ว

แต่ถ้าหากข้าพเจ้ารับประทานเครื่องบูชาไถ่บาปในวันที่มีเหตุการณ์อย่างนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะพอพระทัยหรือ" ๒ ๐ เมื่อโมเสสได้ยินเช่นนั้นท่านก็พอใจ

อาหารที่ต้องห้าม

๑ ๑ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า

๒ จงสั่งชนอิสราเอลว่าสัตว์ต่างๆ

ที่รับประทานได้คือ ๓ สัตว์ที่มีกีบแยกและเคี้ยวเอื้อง ๔ -๗ แต่สัตว์ต่อไปนี้

อย่ากินเป็นอาหารเลย ได้แก่อูฐ กระจงผา กระต่าย ซึ่งเคี้ยวเอื้อง แต่กีบไม่แยก

และหมูซึ่งกีบแยกแต่ไม่เคี้ยว เอื้อง๘ เจ้าอย่ากินเนื้อของมันหรือแม่แต่แต่ตะ

ต้องซากของมัน เพราะเป็นสัตว์ต้องห้ามสำหรับเจ้า

๙ สัตว์น้ำทั้งปวงซึ่งมีครีบและเกล็ดเจ้ากินได้ ไม่ว่าจับได้จากแม่น้ำหรือทะเล

๑ ๐ แต่สัตว์ น้ำอื่นๆที่ไม่มีครีบและเกล็ดเจ้าอย่ากิน ๑ ๑ อย่า

กินเนื้อของมันหรือแม่แต่แต่ตะต้องซากของมัน ๑ ๒ สัตว์น้ำใดๆ

ซึ่งไม่มีครีบหรือเกล็ดเป็นที่พึงรังเกียจสำหรับเจ้า

๑ ๓ จำพวกสัตว์ปีกเจ้าอย่ากินสัตว์ต่อไป นี่คือ นกอินทรีแร้ง หนวดแพะแร้งดำ
 ๑ ๔ เหยี่ยว เหยี่ยวแดง เหยี่ยวดำ พันธุ์ต่างๆ ๑ ๕ กาชนิดต่างๆ ๑ ๖ นกเค้าใหญ่
 นกเค้า นกนางนวล เหยี่ยวทุ่งพันธุ์ต่างๆ ๑ ๗ นกฮูก นกกาน้ำ นกทืดทือ
 ๑ ๘ นกแสก นกเค้าป่า นกออก ๑ ๙ น ก ก ร ะสา นกยางพันธุ์ต่างๆ
 นกกระรางหัวขวาน และค้างคาว
 ๒ ๐ อย่ากินแมลงมีปีกซึ่งคลาน ๒ ๑ ,๒ ๒ ยกเว้นพวกที่ใช้ขากระโดด เช่น
 ตั๊กแตนทุกชนิด จิ้งหรีด จักจั่น กินได้ ๒ ๓ อย่ากินแมลงมีปีกอื่นๆ
 ซึ่งเดินหรือคลาน ๒ ๔ ผู้ใดแตะต้องซากของมันเข้าจะมีมลทินจนถึงเย็น
 ๒ ๕ ผู้ที่หิวซากของมันไปจะต้องซักเสื้อผ้าของตน
 และเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ๒ ๖ หากเจ้าแตะต้องสัตว์ที่มีกีบแยกครึ่งเดียว
 หรือสัตว์ที่ไม่เคี้ยวเอื้อง ก็มีมลทินแล้ว ๒ ๗ สัตว์ที่เดินขยุ่มเท้าก็อย่ากิน
 ผู้ใดแตะต้องซากสัตว์เหล่านี้ย่อมมีมลทินจนถึงเวลาเย็น ๒ ๘ ผู้ใดนำ
 ซากของมันไปทิ้งจะต้องซักเสื้อผ้าและถือว่ามีมลทินไปจนตกเย็น
 เพราะเป็นของต้องห้ามสำหรับเจ้า
 ๒ ๙ ต่อไปนี้เป็นสัตว์ต้องห้ามตัวเล็กๆ ซึ่งไต่ผ่านขาของเจ้า
 หรือคลานอยู่ตามพื้นดิน ได้แก่เพียงพอน หนู ตะกวด ๓ ๐ ตั๊กแก จิ้งเหลน แยก
 กิ่งก่า ๓ ๑ ผู้ใดแตะต้องซากของมันจะมีมลทินจนถึงเวลาเย็น
 ๓ ๒ แ ล ะ ห า กซากของมันตกลงไปกระทบสิ่งใด สิ่งนั้นจะมีมลทิน ไม่ว่า
 จะเป็นภาชนะไม้ เสื้อผ้า หนังสือสัตว์ กระจก
 สิ่งใดกระทบกับมันจะต้องเอาไปจุ่มน้ำและมีมลทินไปจนถึงเย็น หลังจากนั้น
 จึงสะอาด ๓ ๓ หากมันตกลงไปในภาชนะดินเผา สิ่งที่อยู่ในภาชนะนั้นย่อมมีมลทิน
 จงทุบภาชนะทิ้งเสีย ๓ ๔ ห า กน้ำจากภาชนะนั้นไปถูกอาหารเข้า
 อาหารย่อมเป็นมลทินด้วยและเครื่องดื่มที่
 อยู่ในภาชนะมีมลทินย่อมมีมลทินไปด้วย ๓ ๕ สิ่งใด ไปถูกซากสัตว์เหล่านี้
 ก็มีมลทินไม่ว่าเตาอบหรือหม้อหุงต้ม ต้องทุบทิ้งเสีย ถือว่ามีมลทิน
 ๓ ๖ หากซากสัตว์ตกลงไปในน้ำพุหรือ แอ่งน้ำ น้ำนั้นไม่มีมลทิน
 แต่ผู้ที่แตะต้องซากสัตว์ก็มีมลทิน ๓ ๗ หากซากสัตว์ไปกระทบ เมล็ดพืชที่จะหว่าน

พืชนั้นไม่มีมลทิน ๓ ๘ แต่หากเมล็ดนั้นแช่น้ำอยู่และซากสัตว์ตกลงไปถูกมัน
เมล็ดนั้นจะมีมลทิน

๓ ๙ หากสัตว์ซึ่งอนุญาตให้กินนั้นตายด้วยโรค

ผู้ใดแตะต้องซากของมันจะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น

๔ ๐ ทั้งผู้ที่กินเนื้อของมันหรือเอาซากของมันออกไป

จะซักเสื้อผ้าของตนและมีมลทินไปจนถึงเย็น

๔ ๑ , ๔ ๒ สัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดทั้งที่เลื้อยไปด้วยท้องหรือพวกที่มีขาเป็นที่พึงรัง
กียจ อย่ากิน สัตว์เลื้อยคลานที่มีหลายขาก็อย่ากินด้วยเพราะมีมลทิน

๔ ๓ อย่าทำให้ตัวเองมีมลทินโดยไปแตะต้องมันเข้า

๔ ๔ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ของเจ้า

จงรักษาตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์เพราะเราบริสุทธิ์

อย่าทำให้ตัวเองแปดเปื้อนมีมลทินโดยแตะต้องสิ่งซึ่งคืบคลานไปบนผิวโลก

๔ ๕ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ที่นำเจ้าออกมาจากอียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้า ของเจ้า
จงบริสุทธิ์เพราะเราบริสุทธิ์

๔ ๖ เหล่านี้คือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ สัตว์ปีก

และสัตว์สารพัดซึ่งอาศัยอยู่ในน้ำ หรือเลื้อยคลานอยู่ตามพื้นดิน

๔ ๗ เจ้าจะต้องแยกแยะระหว่างสิ่งที่สะอาดกับสิ่งที่มีมลทิน

สิ่งที่เจ้ารับประทานได้และรับประทานไม่ได้"

การชำระตนหลังคลอด

๑ ๒ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลดังนี้

๒ "เมื่อคลอดบุตรชาย ผู้เป็นแม่จะมีมลทิน อยู่ ๗ วัน

และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับเดียวกับเมื่อมีประจำเดือน

๓ ในวันที่แปดให้ทารกชายนั้นเข้ารับสุนัต ๔ จากนั้น ใช้เวลา ๓ ๓ วัน

เพื่อชำระตนเนื่องจากหลังโลหิตนางจะแตะต้องสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์หรือเข้าไปในสถานน
มัสการไม่ได้๕ หากคลอดบุตรหญิง ภาวะมีมลทินของนางจะกินเวลา ๒ สัปดาห์

ซึ่งนางจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับเดียวกับเมื่อมีประจำเดือน แล้วนางจะต้องรออยู่
 ๖ ๖ วันเพื่อชำระตนเนื่องจากหลังโลหิต
 ๖ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาชำระตนแล้ว ไม่ว่าจะคลอดลูกเป็นหญิงหรือชาย
 นางจะต้องนำลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบมาเป็นเครื่องเผาบูชา
 และนกพิราบหรือนกเขาหนึ่งตัวมา เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 นางจะนำมามอบแก่ปุโรหิตตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
 ๗ ปุโรหิตจะถวายเครื่องบูชาต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ขออภัยโทษบาปให้นาง นางจะพันมลทินแห่งการเลือดออก
 เหล่านี้คือข้อปฏิบัติหลังคลอด
 ๘ หากนางยากจนเกินกว่าจะถวายลูกแกะ
 ก็ให้นำนกเขาหรือนกพิราบสองตัวมาแทนตัวหนึ่งจะใช้เป็นเครื่องเผาบูชา
 ส่วนอีกตัวใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ปุโรหิตจะขออภัยโทษให้นาง นางจะบริสุทธิ์"

กฎเกี่ยวกับโรคเรื้อน*

๑ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า
 ๒ "หากผู้ใดเกิดอาการบวมที่ผิวหนัง หรือเป็นตุ่มแข็ง หรือเป็นแผลพุพอง
 หรือมีตุ่มใส ให้สงสัยว่าเป็นโรคเรื้อน
 จะต้องนำผู้นั้นมาพบปุโรหิตอาโรนหรือบุตรชายของอาโรน
 ๓ ให้ตรวจดูริ้วรอยนั้น หากขนในบริเวณที่เกิดอาการหงอกขาว
 และตุ่มแข็งนี้ลามลึกกว่าผิวหนังลงไป แสดงว่าเป็นโรคเรื้อน
 ปุโรหิตจะประกาศว่าเขามีมลทิน
 ๔ แต่หากบริเวณบวมต่างนี้มีได้ลามลึกลงไปใต้ผิวและขนในบริเวณดังกล่าวก็มีได้
 หงอกขาว ปุโรหิตอาจจะกักเขาไว้ ๗ วัน ๕ ในวันที่เจ็ดปุโรหิตจะตรวจดู
 หากบริเวณบวมดังกล่าวทรงอยู่ มิได้ลามไปในผิวหนัง ปุโรหิตก็จะกักเขาไว้อีก ๗
 วัน ๖ ในวันที่เจ็ดปุโรหิตจะตรวจดูอีก
 หากร่องรอยเชื้อโรคเบาบางลงมิได้ลามไปปุโรหิตก็จะประกาศว่าเขาหายโรคแล้ว
 เป็นแต่เพียงผิวหนังเห่อบวม ผู้นั้นต้องซักเสื้อผ้าของตน

แล้วก็สะอาดปราศจากมลทิน ๗ แต่หากร่องรอยเหอบวม
 นั้นลามลึกใต้ผิวหนังไปหลังจากที่เขาให้ปุโรหิตตรวจดูหนหนึ่งแล้ว
 เขาจะต้องกลับมาหาปุโรหิตอีก ๘ ปุโรหิตจะตรวจดูใหม่
 หากเห็นว่ารอยเหอบวมลามออกไปก็จะประกาศว่าเขามีมลทิน ติดโรค
 ๙ จะต้องนำผู้ต้องสงสัยว่าติดโรคมานพบปุโรหิต ๑๐ ปุโรหิต
 จะตรวจดูว่ามีอาการบวมต่างที่ผิวหนังและขนหงอกขาวหรือไม่
 และแผลพุพองนั้นลามขยายออกไปหรือไม่ ๑๑ หากเป็นโรคผิวหนังเรื้อรัง
 ปุโรหิตจะประกาศว่าเขามีมลทิน
 คนนั้นไม่ต้องถูกกักตัวไว้ตรวจเพราะเขาเป็นโรคแน่นอนแล้ว
 ๑๒ แต่หากปุโรหิตเห็นว่าผื่นขาวนั้นลุกลามไปทั่วตัว ตั้งแต่ศีรษะจดเท้า
 ไม่ว่าจะมองที่ไหน ๑๓ ปุโรหิตต้องตรวจดู
 ถ้าเป็นโรคทั้งตัวจะประกาศว่าเขาไม่มีมลทิน เพราะกลายเป็นคนเผือก
 ๑๔ แต่หากเป็นโพรงเห็นเนื้อขาวเว่อไม่ว่าเห็นที่ใด ผู้นั้นจะถูกประกาศว่าเป็นโรค
 เห็นได้จากกรที่ป็นโรคจนเนื้อขาวเว่อ ๑๕ แต่หากเนื้อที่ขาวเว่อตกละเอียด
 ให้เขากลับไปให้ปุโรหิต ตรวจดูอีก ๑๖ หาก บริเวณนั้นขาวเผือกไปแล้ว
 ปุโรหิตก็จะประกาศว่าเขาหายจากโรคเรื้อน เขาสะอาดพ้นมลทิน
 ๑๗ ในกรณีที่เขาเป็นแผลพุพองที่ผิวหนังและรักษาหายแล้ว
 ๑๘ แต่ทั้งรอยบวมต่างหรือ เห็นเนื้อสีขาวอมชมพูเรื้อๆ เขาจะต้องไปให้
 ปุโรหิตตรวจดู ๑๙ หากปุโรหิตเห็นว่าอาการลามลึกใต้ผิวหนังไป
 และขนในบริเวณนั้นหงอก ขาว ปุโรหิตจะประกาศว่าเขามีมลทินเพราะ
 โรคลามจากแผลพุพอง
 ๒๐ แต่หากปุโรหิตเห็นว่าไม่มีขนหงอกขาวในบริเวณดังกล่าว
 และอาการบวมต่างนั้นก็ดูมิได้ลามลึกถึงใต้ผิวหนัง และเมื่อเห็นว่าเป็นสีเทาจางๆ
 ปุโรหิตจะกักตัวเขาไว้เป็นเวลา ๗ วัน ๒๑ หาก บริเวณนั้นเหอบวมลุกลามออกไป
 ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาเป็นโรคเรื้อน ๒๒ แต่หากบริเวณสีเรื้อๆนั้นไม่ได้ลุกลาม
 เป็นแต่เพียงแผลเป็นหลังจากแผลพุพอง ปุโรหิต ก็จะประกาศว่าเขาไม่มีมลทิน
 ๒๓ หากคนใดมีแผลไหม้อย่างหนึ่งอย่างใด
 และรอยไหม้นี้กลายเป็นสีขาวอมชมพูเรื้อๆ หรือเป็นต่างขาว

- ๒ ๕ ให้ปุโรหิตตรวจดู ถ้าชนหงอกขาวในบริเวณนั้นและอาการลามลึก
ใต้ผิวหนังลงไป เป็นโรคที่ลามจากรอยไหม้ ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาติดโรค
- ๒ ๖ แต่หากปุโรหิตเห็นว่าไม่มีชนหงอกขาวในบริเวณสี่รอบๆ นั้น
และรอยต่างนั้นก็มิได้ลามลึกใต้ผิวลงไป ทั้งเบาบางลงด้วย
ปุโรหิตจะกักตัวเขาไว้อีก ๗ วัน ๒ ๗ ในวันที่เจ็ดตรวจดูอีกครั้ง
หากรอยนั้นลามไปที่ผิวหนัง ปุโรหิตจะ ประกาศว่าเขาเป็นโรคเรื้อน
- ๒ ๘ แต่หากรอยเรื้อร่า นั้นมิได้ลามออกไปแต่เบาบางลง
ก็เป็นแต่เพียงแผลเป็นจากรอยไหม้ ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาไม่ได้เป็นโรคเรื้อน
- ๒ ๙ ชายหญิงคนใดมีอาการเจ็บปวดที่ศีรษะหรือคาง ๓ ๐ ปุโรหิตจะตรวจดู
หากเชื้อโรคดูจะลามใต้ผิวลงไป และมีขนสีเหลืองบริเวณนั้น
ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาเป็นโรค เรื้อน
- ๓ ๑ แต่หากตรวจพบว่าร่องรอยนั้นอยู่แต่ที่ผิวหนัง และมีขนสีดำอยู่
คนนั้นจะถูกกักตัวไว้ ๗ วัน ๓ ๒ และรับการตรวจอีกในวันที่เจ็ด
หากแผลนั้นมีได้ลามไปและมีได้มีขนสีเหลืองขึ้นมา
และดูแล้วเชื้อโรคมิได้ลามลงไปใต้ผิว ๓ ๓ เขาจะโกนขนบริเวณรอบๆ รอย
(แต่มีไชรบริเวณรอย) และปุโรหิตจะกักตัวต่อไปอีก ๗ วัน
- ๓ ๔ ในวันที่เจ็ดจะมีการตรวจอีก หากร่องรอยมิได้ลามใต้ผิวลงไป
ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาสะอาด เขาต้องซักเสื้อผ้าและถือว่าเขาปราศจากโรค
- ๓ ๕ แต่ภายหลังหากรอยนั้นลาม ๓ ๖ ปุโรหิตจะตรวจอีกครั้ง
และไม่ต้องรอดูขนสีเหลืองงอก ก็ประกาศว่า เขาเป็นโรคเรื้อน
- ๓ ๗ แต่หากปรากฏว่ารอยที่ลามออกหยุดลามและมีขนสีดำขึ้นบริเวณนั้น
เขาก็หายโรคแล้ว ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาไม่มีมลทิน
- ๓ ๘ ชายหญิงคนใดมีบริเวณเกลื้อนขาว หรือ บวมใสขึ้นที่ผิวหนัง
- ๓ ๙ ปุโรหิตจะตรวจดูหาก รอยเหล่านี้คล้ำลง
ก็มีไชรโรคเรื้อนเป็นเพียงโรคผิวหนังธรรมดา
- ๔ ๐ คนใดผมร่วง แม้จะศีรษะล้านก็ได้เป็นโรคเรื้อน
- ๔ ๑ หากผมร่วงบริเวณหน้าผากเพียง แต่ศีรษะเถิก มีไชรโรคเรื้อน
- ๔ ๒ แต่ถ้าบริเวณที่ล้านนั้นมีรอยแดงเรื้อร่า อาจจะเริ่มเป็นโรคเรื้อน

- ๔ ๓ ปุโรหิตจะตรวจดู หากมีตุ่มแข็งสีแดงเรื่อๆซึ่งเป็นอาการแรกเริ่ม ของโรคเรื้อน
- ๔ ๔ ปุโรหิตจะประกาศว่าเขาเป็น โรคเรื้อน
- ๔ ๕ ผู้ใดถูกตรวจพบว่าเป็นโรคเรื้อนจะต้องฉีกเสื้อผ้าขาดวัน สยายผมเป็นกระเซิง ปิด ริมฝีปากบน ไปที่ไหนก็ร้องว่า "มลทิน มลทิน"
- ๔ ๖ トラบเท่าที่ยังมีอาการโรคเรื้อน เขาจะมีมลทินและต้องอยู่นอกค่ายพักแรม
- ๔ ๗ หากสงสัยว่ามีโรคเรื้อนติดที่เสื้อผ้าขนสัตว์ หรือปาน ๔ ๘ หรือผ้าทอ ที่แผ่นหนัง หรือเครื่องใช้หนัง ๔ ๙ และมีจุดเขียวหรือแดงที่ของนั้น อาจเป็นโรคเรื้อนก็ได้ จะต้องนำมาให้ปุโรหิตตรวจ ๕ ๐ ปุโรหิตจะปล่อยทิ้งไว้ ๗ วัน ๕ ๑ ในวันที่เจ็ดตรวจดู หากจุดนั้นขยายออก ก็แสดงว่าเป็นโรคเรื้อนติดต่อ
- ๕ ๒ สิ่งนั้น มีมลทินเขาจะต้องเผาของชิ้นนั้น ไม่ว่าจะเป็เสื้อผ้า ผ้าปาน ขนสัตว์ หรือเครื่องหนัง เพราะเป็นพาหะนำโรคเรื้อนระบาด จะต้องเผาทิ้งเสีย
- ๕ ๓ แต่เมื่อปุโรหิตตรวจดูในวันที่เจ็ด รอยนั้นมิได้ลามออกไป
- ๕ ๔ ปุโรหิตจะเอาของนั้นไปซักล้าง แล้วแยกต่างหากจากสิ่งอื่นอีก ๗ วัน
- ๕ ๕ หลังจากนั้นหากรอยมิได้เปลี่ยนสี แม้จะมีได้ขยายลามออกไป ก็ยังเป็นโรคเรื้อน จะต้องเผาของนั้นเสียเพราะรับเชื้อโรคแล้ว
- ๕ ๖ แต่หากปุโรหิตเห็นว่ารอยนั้นจางลงหลังจากซักล้างแล้ว เขาก็จะตัดมันออกจากของนั้น
- ๕ ๗ หากมันกลับปรากฏอีกครั้งแสดงว่าเป็นโรคเรื้อน เขาจะต้องเผาทิ้งเสีย
- ๕ ๘ แต่หากซักล้างแล้วไม่ปรากฏร่องรอยก็อาจนำไปใช้ได้อีกหลังจากซักล้างเป็น ครั้งที่สอง"
- ๕ ๙ เหล่านี้คือข้อบังคับเกี่ยวกับโรคเรื้อนในเสื้อผ้า สิ่งถักทอ หรือสิ่งที่ทำจากหนัง บ่งให้รู้ว่าจะประกาศว่าเป็นโรคเรื้อนหรือไม่

ชำระมลทินเมื่อหายจากโรคเรื้อน

๑ ๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานกฎเกณฑ์ต่อไปนี้

ให้แก่มอเสสเกี่ยวกับผู้ที่หายจากโรคเรื้อน

๓ "ปุโรหิตจะออกไปนอกค่ายพักเพื่อตรวจดูคนนั้น หากเห็นว่าหายโรคแล้ว

- ๔ ปุโรหิตจะสั่งให้น่านกเป็นๆ สองตัว (นกจำพวกซึ่งใช้ เป็นอาหารได้) ไม้ขีดดาว
 ด้ายแดง และกิ่งหุสบมาสำหรับพิธีชำระคนนั้นให้บริสุทธิ์
- ๕ ปุโรหิตจะสั่งให้ฆ่านกตัวหนึ่ง เนื้อหม้อดินซึ่งบรรจุน้ำจากน้ำพุ
- ๖ เอานกอีกตัวหนึ่งซึ่งยังเป็นๆ จุ่มลงในเลือดพร้อมกับไม้ขีดดาว ด้ายแดง
 และกิ่งหุสบ ๗ จากนั้นปุโรหิตจะพรหมเลือด ๗ ครั้งที่ตัวคนนั้น แล้วประกาศ
 ว่าเขาหายจากโรคเรื้อน และปล่อยนกเป็นตัวนั้นในที่กลางแจ้ง
- ๘ ชายผู้ซึ่งหายโรคแล้วต้องซักเสื้อผ้าของตน โคนผม อาบน้ำ
 และกลับเข้ามาอาศัยอยู่ในค่ายพักอีกครั้ง แต่จะต้องอยู่นอกเต็นท์ ของตนเป็นเวลา
 ๗ วัน ๙ ในวันที่เจ็ดเขาจะโคนผม หนวด เคราและคิ้ว ซักเสื้อผ้า อาบน้ำ
 และจะรับการประกาศว่าหายโรคแล้ว
- ๑๐ วันรุ่งขึ้นคือวันที่แปด เขาจะเอาลูกแกะตัวผู้ ๒ ตัวซึ่งไม่มีตำหนิ
 ลูกแกะตัวเมียอายุหนึ่งขวบไม่มีตำหนิ ๑ ตัว แป้งโมลละเอียด ๓ / ๑๐ เ อ ฟ า
 (ร ว ๖ .๕ ลิตร) เคล้าน้ำมันสำหรับเป็นเครื่องธัญบูชา และน้ำมัน ๑ ล ก
 (ร ว ๐ .๓ ลิตร) ๑๑ ปุโรหิตผู้ทำหน้าที่ตรวจโรค
 จะนำคนนั้นพร้อมด้วยเครื่องบูชาของเขาเข้าเฝ้าเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
- ๑๒ ปุโรหิตจะถวายแกะผู้ตัวหนึ่งและน้ำมันเป็นเครื่องบูชาลบลทินโดยยื่นถวายเ
 เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
- ๑๓ แล้วฆ่าแกะตัวนั้นตรงบริเวณสำหรับฆ่าสัตว์บูชาในที่บริสุทธิ์
 เครื่องบูชาลบลทินนี้จะมอบให้ปุโรหิต เช่นเดียวกับเครื่องบูชาไถ่บาป
 เป็นของบริสุทธิ์ที่สุด ๑๔ ปุโรหิตจะเอาเลือดแกะบูชาลบลทินแต่ที่ดั่งหูขวา
 นิ้วหัวแม่มือขวา และนิ้วหัวแม่เท้าขวาของคนที่ยหายจากโรคเรื้อน
- ๑๕ จากนั้นปุโรหิตจะรินน้ำมัน ลงในอุ้งมือซ้าย
- ๑๖ เอานิ้วมือขวาจุ่มน้ำมันพรหมเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๗ ครั้ง
- ๑๗ น้ำมันที่เหลืออยู่ปุโรหิตจะใช้แต่ที่ดั่งหูขวา นิ้วหัวแม่มือขวา
 และนิ้วหัวแม่เท้าขวาของคนนั้นเช่นเดียวกับเลือดของแกะบูชาลบลทิน
- ๑๘ แล้วเอาน้ำมันที่เหลือในฝ่ามือทาศีรษะของชายผู้นั้น
 เป็นอันว่าปุโรหิตได้ขอภัยโทษสำหรับคนนั้นแล้ว

๑ ๙ ปุโรหิตจะถวายเครื่องบูชาไถ่บาป และขอภัยโทษให้ผู้นั้นซึ่งรับการชำระพินมลทิน และจะฆ่าสัตว์สำหรับเครื่องเผาบูชา ๒๐ นำไปถวายพร้อมกับเครื่องธัญญาหารนแทนบูชา เป็นการขอภัยโทษสำหรับผู้นั้น และเขาก็จะสะอาด

๒ ๑ หากเขายากจนเกินกว่าจะนำแกะ ๒ ตัว มาถวาย ก็ให้เขานำลูกแกะตัวผู้มาเพียงตัวเดียวเพื่อยื่นถวายเป็นการขอภัยโทษบาป โดยถวายพร้อมกับแป้งละเอียด ๑ / ๑๐ เอฟาเคล้ากับน้ำมันเป็นเครื่องธัญญาหาร และน้ำมันหนึ่งลก ๒ ๒ และนกเขาหรือ นกพิราบ ๒ ตัว แล้วแต่จะหาชนิดใดได้ตัวหนึ่งใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป อีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา

๒ ๓ เขาจะนำมาให้ปุโรหิตตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ในวันที่แปด

๒ ๔ ปุโรหิตจะเอาแกะบูชาลบมลทิน กับน้ำมันหนึ่งลก ยื่นถวายเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ๒ ๕ แล้วฆ่าลูกแกะนั้น เอาเลือดแต่ว่าที่ตั้งหูขวา นิ้วหัวแม่มือขวากับนิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของคนนั้น

๒ ๖ ปุโรหิตจะเทน้ำมันใส่ถุ้งมือซ้าย ๒ ๗ และเอานิ้วมือขวาจุ่มน้ำมันพรหม ๗ ครั้ง เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺ ๒ ๘ จากนั้นจะเอาน้ำมันนี้แต่ว่าที่ตั้งหูขวา นิ้วหัวแม่มือขวา และนิ้วหัวแม่มือเท้าขวาของคนนั้น ที่เดียว กับเลือดของเครื่องบูชาลบมลทิน

๒ ๙ น้ำมันที่เหลืออยู่ในถุ้งมือจะใช้ทาบนศีรษะของคนที่ยาโรค เป็นการขอภัยโทษสำหรับเขาต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺

๓ ๐ จากนั้นเขาจะถวายนกเขาหรือนกพิราบ ๒ ตัว แล้วแต่จะหาชนิดไหนได้

๓ ๑ ตัวหนึ่งใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ส่วนอีกตัวใช้เป็นเครื่องเผาบูชาถวายควบคู่กับเครื่องธัญญาหาร เป็นการขอภัยโทษสำหรับผู้นั้นต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า⁺"

๓ ๒ เหล่านี้คือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับผู้ที่หายจากโรคเรื้อนซึ่งไม่สามารถนำเครื่องบูชาตามปกติมาเพื่อใช้ในพิธีชำระนี้ได้

๓ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสและอาโรนว่า ๓ ๔ "เมื่อเจ้าทั้งหลายไปถึงดินแดนคานาอันซึ่งเราจะยกให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า และเราให้มีเชื้อโรคเรื้อนในบางบ้านที่นั่น

๓ ๕ เจ้าของบ้านซึ่งพบโรคเรื้อนในบ้านของตนจะแจ้งให้ปุโรหิตทราบ

๓ ๖ ปุโรหิตจะให้ชนของออกจากบ้านให้หมดก่อนเข้าตรวจ เพื่อทุกสิ่งในบ้านจะไม่ต้องถูกประกาศว่ามีมลทิน จากนั้นปุโรหิตจะเข้าไปตรวจดูในบ้าน ๓ ๗ หากพบริ้วรอยเขียวหรือแดงที่ผนังบ้านซึ่งดูกินลึกลงไปในตัวผนัง

๓ ๘ ปุโรหิตจะปิดบ้านไว้เป็นเวลา ๗ วัน

๓ ๙ ในวันที่เจ็ดกลับมาตรวจดูอีกครั้งหากร่องรอยลามขยายออกไปในผนัง

๔ ๐ ปุโรหิตจะสั่งให้รื้อผนังส่วนที่ติดเชื้อออกเสีย เอาไปทิ้ง ณ ที่มีมลทินนอกเมือง

๔ ๑ และสั่งให้ขัดถูผนังภายในของบ้านให้ทั่วทุกซอกทุกมุม เศษผงเศษขยะนำไปทิ้งเสีย ยังที่มีมลทินนอกเมือง

๔ ๒ เอาหินก้อนอื่นมาแทนที่ส่วนที่รื้อออกไป เอาปูนโบกผนังเสียใหม่

๔ ๓ แต่หากในภายหลังมีร่องรอยปรากฏอีก ๔ ๔ ปุโรหิตจะมาตรวจดูอีก เมื่อเห็นว่าร่องรอยขยายออกเป็นโรคเรื้อน บ้านหลังนั้นติดเชื้อ

๔ ๕ ก็จะสั่งให้รื้อบ้านทิ้ง ไม่ว่าก่อนหิน ไม้ ปูน

๔ ๖ ข น อ ออกไปทิ้งเสียยังที่มีมลทินนอกเมือง

๔ ๖ ผู้ที่เข้าไปในบ้านขณะที่ยังปิดอยู่จะมีมลทินจนถึงเวลาเย็น

๔ ๗ ผู้ที่นอนหรือกินอาหารในบ้านนั้นจะต้องซักเสื้อผ้าของตน

๔ ๘ แต่หากเมื่อปุโรหิตกลับมาตรวจดู มิได้ เกิดร่องรอยอีก

หลังจากโบกปูนใหม่เรียบ ร้อยแล้ว ก็จะประกาศว่าบ้านหลังนั้นสะอาด

พ้นจากโรค ๔ ๙ ปุโรหิตจะประกอบพิธีชำระใช้เหล็กๆ ๒ ตัว ไม้ซีดาร์ ด้ายแดง และกิ่ง หุสบ ๕ ๐ เขาจะฆ่านกตัวหนึ่งเหนือภาชนะดินเผาซึ่งบรรจุน้ำจากน้ำพุ

๕ ๑ แล้วจุ่มไม้ซีดาร์ กิ่งหุสบ ด้ายแดง และ นกอีกตัวซึ่งยังเป็นๆ ลงในเลือดของนกที่ถูกฆ่าเหนือน้ำสะอาด เอาเลือดพรมที่ตัวบ้าน ๗ ครั้ง

๕ ๒ โดยวิธีนี้เอง บ้านนั้นก็สะอาด ๕ ๓ แล้วปุโรหิตจะปล่อย นกเป็นๆ นั้นในที่กลางแจ้งนอกเมือง เป็นการไล่โทษบาปและชำระบ้าน บ้านนั้นก็สะอาด"

๕ ๔ เหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับที่ต่างๆ ซึ่ง อาจเกิดโรคเรื้อนขึ้น
 ๕ ๕ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายหรือในบ้าน ๕ ๖ หรือรอยบวมที่ผิวหนัง
 รอยแผลซึ่งเกิดจากรอยไหม้ หรือตุ่มใส ๕ ๗ เพื่อให้ทราบว่ามีมลทินหรือไม่
 จึงได้กำหนดบทบัญญัติเหล่านี้ขึ้น

สิ่งมลทินที่ออกจากร่างกาย

๑ ๕ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสกับอาโรน ๒ ให้แจ้งแก่ประชากรอิสราเอลว่า
 "ผู้ใดมีสิ่งไหลออกจากร่างกาย สิ่งที่ไหลออกมา นั้นเป็นมลทิน
 ๓ ไม่ว่าจะสิ่งนั้นจะไหลออกมา หรือ คั่งอยู่ก็ตาม เขาก็มีมลทิน ๔ เขาอนที่เดียวใด
 หรือนั่งบนสิ่งของใด สิ่งนั้นพลอยมีมลทินไปด้วย
 ๕ ผู้ใดแตะต้องเตียงของเขาจะต้องซัก เสื้อผ้า อาบน้ำ
 และมีมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ๖ ผู้ใดนั่งลงในที่ซึ่งเขาได้นั่งระหว่างที่ยัง มีมลทิน
 จะพลอยมีมลทินไปจนตกเย็น และ จะต้องซักเสื้อผ้า อาบน้ำ
 ๗ เช่นเดียวกับในกรณีมีผู้ไปถูกเนื้อต้องตัวเขา ๘ เขาถ่มน้ำลาย
 ไปถูกใครเข้าคนนั้นจะมีมลทินไปจนถึงเวลา เย็น และจะต้องซักเสื้อผ้าและอาบน้ำ
 ๙ เขา นั่งบนอาณใด ๆ อาณนั้นก็มีมลทิน
 ๑ ๐ ผู้ใดแตะต้องหรือหยิบฉวยสิ่งใดซึ่งเขานั่งทับจะมี มลทินจนถึงเวลาเย็น
 และต้องซักเสื้อผ้า อาบน้ำ ๑ ๑ หากผู้มีมลทินคนนั้นถูกเนื้อต้องตัวผู้ใด
 โดยมิได้ล้างมือเสียก่อนผู้นั้นจะต้องซักเสื้อ ผ้าของตน อาบน้ำ
 และมีมลทินจนถึงเย็น ๑ ๒ ผู้มีมลทินไปแตะต้องภาชนะดินเผาเข้าจะ
 ต้องทุบภาชนะนั้นทิ้ง ส่วนภาชนะไม้จะต้องล้างน้ำทุกใบ
 ๑ ๓ เมื่อเขาปลอดจากสิ่งไหลออกมา ให้เขาคอย อยู่ ๗ วัน เขาต้องซักเสื้อผ้า
 และอาบน้ำในธารน้ำไหล ๑ ๔ ในวันที่แปดเขาจะนำนกเขาหรือนกพิราบ ๒ ตัว
 มาเฝ้าเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบมอบ
 น กให้แก่ปุโรหิต ๑ ๕ ปุโรหิตจะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
 อีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผาบูชา
 เป็นอันว่าปุโรหิตได้ขอร้องโทษบาปให้แก่ผู้มีมลทินนั้นต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
 เจ้า+แล้ว

- ๑ ๖ ชายคนใดหลังน้ำอสุจิเมื่อใดก็ตาม เขาจะต้องอาบน้ำให้ทั่ว และมีมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ๑ ๗ ผ้าหรือที่นอนใดๆ ซึ่งเปื้อนน้ำอสุจิจะต้องนำไปซักล้างและมีมลทินไปจนถึง เวลาเย็น
- ๑ ๘ เมื่อชายหญิงหลับนอนกันและมี การหลังน้ำอสุจิ ทั้งคู่จะต้องอาบน้ำและเป็น มลทินไปจนถึงเวลาเย็น
- ๑ ๙ เมื่อผู้หญิงมีประจำเดือน จะอยู่ในระยะมลทินตลอด ๗ วัน ผู้ใดถูกเนื้อต้องตัวนาง จะเป็นมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ๒ ๐ ที่ซึ่งนางนอน หรือนั่งในช่วงนั้นจะมีมลทิน
- ๒ ๑ , ๒ ๒ , ๒ ๓ ผู้ใดแตะต้องเตียงหรือสิ่งทีนางนั่งทับจะต้องซักเสื้อผ้าอาบน้ำและ มีมลทินไปจนถึงเย็น ๒ ๔ ชายใดหลับนอนกับนางในช่วงนั้นจะมีมลทินอยู่ถึง ๗ วัน และเขานอนที่เตียงใด เตียงนั้นจะมีมลทิน
- ๒ ๕ กฎที่ระบุนานี้ใช้ได้ทั้งในกรณีที่มีประจำ เดือนมาตามปกติ หรือผิดปกติในรอบเดือน ๒ ๖ ในช่วงนั้นนางนอนที่ใด ที่นั้นก็จะมีมลทินเช่นเดียวกับเวลาที่นางมีประจำเดือนตามปกติ ทุกอย่างทีนางนั่งทับจะมีมลทินเช่นเดียวกัน ๒ ๗ ผู้ใดแตะต้องเตียงของ นางหรือสิ่งทีนางนั่งทับจะมีมลทิน จะต้องซักเสื้อผ้า อาบน้ำ และมีมลทินไปจนถึงเวลาเย็น ๒ ๘ เจ็ด วันหลังจากหมดประจำเดือนนางจะพ้นระยะ มลทิน
- ๒ ๙ ในวันที่แปดให้นางน่านกเขาหรือนกพิราบ ๒ ตัวมามอบแก่ปุโรหิตตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
- ๓ ๐ ปุโรหิตจะถวายนกตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและอีกตัวหนึ่งเป็นเครื่องเผา บูชาเป็นการขอภัยบาปให้นาง ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของด้วยมลทินแห่งประจำเดือนนั้น
- ๓ ๑ เจ้าจะต้องชำระชนอิสราเอลให้พ้นจากมลทินของเขาทั้งหลาย มิฉะนั้นพวกเขาจะต้องตายโทษฐานลบหลู่พลานุภาพของเราซึ่งอยู่ท่ามกลางพวกเขา"
- ๓ ๒ เหล่านี้คือกฎเกณฑ์สำหรับชายที่มีมลทินเนื่องจากสิ่งที่ไหลออกหรือหลังอสุจิ
- ๓ ๓ และสำหรับหญิงที่อยู่ในช่วงมีประจำเดือน และสำหรับชายที่หลับนอนกับหญิงที่มีมลทิน

วันลบบาป

๑ ๖

หลังจากที่บุตรชายสองคนของอาโรนสิ้นชีวิตลงต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+๒
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า "จงเตือนอาโรนพี่ชายของเจ้า
มิให้เข้าไปในอภิสุทธิสถานหลังม่านตามอำเภอใจ
ที่ซึ่งประดิษฐานหีบพันธสัญญาและพระที่นั่งกรุณา มิฉะนั้นจะต้องตาย
เพราะเราจะปรากฏในกลุ่มเมฆเหนือ พระที่นั่งกรุณา
๓ ต่อไปนี้เป็นข้อปฏิบัติในการที่เขาจะเข้าไปยังที่นั่น
เขาจะต้องนำวัวหนุ่มสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
และแกะตัวผู้สำหรับเป็นเครื่องเผาบูชา ๔ ให้เขาอาบน้ำ
สวมเครื่องแต่งกายอันศักดิ์สิทธิ์ สวมกางเกง คาดเข็ม ชัด และผ้าโพกศีรษะ
๕ ให้เขานำแพะตัวผู้ ๒ ตัว เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และแกะตัวผู้ ๑
ตัวเป็นเครื่องเผาบูชาจากชุมชนอิสราเอล ๖ อาโรนจะถวายเป็นวัวหนุ่ม ๑
ตัวเป็นการไถ่บาปเพื่อตนเองกับครอบครัว ๗ จากนั้นจะนำแพะ ๒
ตัวมายังเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ณ ทางเข้าเต็นท์นัดพบ
๘ แล้วทำการเลือกเพื่อดูว่าตัวไหนถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ตัวไหนปล่อยออกไป*
๙ แพะตัวที่จะใช้ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า+นั้น อาโรนจะถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
๑ ๐ แพะอีกตัวจะปล่อยให้รอดชีวิตอยู่
โดยนำไปเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ กระทำพิธีไถ่บาปเหนือแพะนั้น
แล้วปล่อยมันเข้าป่าเป็นแพะรับบาป*

๑ ๑ หลังจากทีอาโรนถวายวัวหนุ่มเป็นเครื่อง
บูชาไถ่บาปสำหรับตนเองกับครอบครัวแล้ว

๑ ๒ จะเอากระถางไฟบรรจุถ่านคุโชนจากแท่นบูชาเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็น
เจ้า+และกอบผงเครื่องหอมซึ่งบดละเอียด นำเข้าไปหลังม่าน ๑ ๓ ณ เบื้อง
พระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+เขาจะโรยเครื่องหอมบนถ่านคุนั้นให้ไอเครื่องหอมกรุ
นทั่ว พระที่นั่งกรุณานบนหีบพันธสัญญา เพื่อว่าเขาจะไม่ต้องตาย

- ๑ ๔ เขาจะนำเลือดบางส่วนของวัวหนุ่มพรมบนพระที่นั่งกรรณา และที่ด้านหน้า ๗ ครั้ง
- ๑ ๕ แล้วอาโรนจะถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของประชากร นำเลือดของมันเข้าไปหลังมาน พรมที่ข้างบนและข้างหน้าของพระที่นั่งกรรณาเช่นเดียวกับเลือดวัวหนุ่ม
- ๑ ๖ เป็นอันว่าเขาได้ทำการไถ่บาปสำหรับอภิสุทธิสถานซึ่งมีมลทินเนื่องจากความผิดบาปของ ซนอิสราเอล และสำหรับเต็นท์นัดพบซึ่งอยู่ในหมู่ประชากร แวดล้อมด้วยมลทินผิดบาปของเขาเหล่านั้น
- ๑ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดอื่นอยู่ในเต็นท์นัดพบขณะที่อาโรนเข้าไปกระทำการไถ่บาปในอภิสุทธิสถานจนกว่าเขาจะออกมาอีกครั้ง หลังจากได้ขออภัยโทษบาป สำหรับตัวเอง สำหรับครอบครัวและปวงชนอิสราเอล ๑ ๘ จากนั้นอาโรนจะไปยังแท่นบูชา เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+ กระทำพิธีไถ่บาปสำหรับแท่น เอาเลือดวัวและแพะทาที่เชิงนอนของแท่น ๑ ๙ แล้วเอานี้วัวหนุ่มเลือดพรมบนแท่นบูชา ๗ ครั้ง เป็นการชำระมลทินผิดบาปของอิสราเอล กระทำให้บริสุทธิ์
- ๒ ๐ เมื่อเสร็จพิธีขออภัยโทษสำหรับอภิสุทธิสถาน พลัปลาทูทุกส่วน และแท่นบูชาแล้วเขาจะนำแพะเป็นตัวนั้นมา ๒ ๑ วางมือทั้งสองข้างบนหัวแพะ สารภาพความผิดบาปและการละเมิดฝ่าฝืนของชนอิสราเอล ปลดเปลื้องบาปผิดทั้งหมดลงเหนือแพะ แล้วมอบหมายให้ชายคนหนึ่งจูงแพะเข้าไปในถิ่น กันดาร์
- ๒ ๒ แพะตัวนั้นจะรับแบกความผิดบาปทั้งหมดของเหล่าประชากรเข้าสู่ที่เปลี่ยว เขาจะปล่อยมันไว้ในถิ่นกันดาร์
- ๒ ๓ จากนั้นอาโรนจะเข้าไปในเต็นท์นัดพบ ถอดชุดผ้าป่านซึ่งใช้สวมเข้าไปในอภิสุทธิสถานนั้นวางไว้ในพลัปลาทู
- ๒ ๔ แล้วอาบน้ำชำระกายในที่บริสุทธิ์ สวมเสื้อผ้าชุดปกติ ออกไปถวายเป็นเครื่องเผาบูชา ขออภัยโทษสำหรับตัวเองและประชาชน
- ๒ ๕ เขาจะเผาไขมันของเครื่องบูชาไถ่บาปบนแท่นบูชาด้วย
- ๒ ๖ ชายคนที่จูงแพะเข้าไปปล่อยในถิ่นทุรกันดาร์เสร็จแล้วจะอาบน้ำ ชักเสื้อผ้าแล้วกลับเข้ามาในค่ายพัก ๒ ๗ วัวหนุ่มและแพะซึ่ง

ใช้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ซึ่งอาโรนนำเลือด
 ของมันเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อขออภัย โทษบาป
 จะถูกห้ามออกไปเผานอกค่ายพัก รวมทั้งหนังและไส้
 ๒ ๘ แล้วผู้ทำหน้าที่เผาจะซักเสื้อผ้าอาบน้ำ และกลับมาที่ค่ายพัก
 ๒ ๙ ต่อไปนี้เป็นกฎถาวร คือห้ามมิให้เจ้าทำ กิจธุระในวันที่สิบเดือนที่เจ็ด
 แต่จงบังคับตน ไม่ว่าเจ้าจะมีเชื้อชาติอิสราเอล หรือเป็นคนต่างด้าวในอิสราเอล
 ๓ ๐ เพราะเป็นวันระลึกถึงการไถ่บาป
 ชำระตัวเองจากความผิดบาปทั้งปวงเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ๓ ๑ เป็นสะบาโตแห่งการพักผ่อน เจ้าจงบังคับตน ถือปฏิบัติสืบไปตลอดทุกชั่วอายุ
 ๓ ๒ มหาปุโรหิตซึ่งได้รับการสถาปนาสืบทอดจากบิดา
 ผู้ทำหน้าที่ขออภัยโทษบาปจะสวมชุดผ้าปานบริสุทธิ์
 ๓ ๓ และขออภัยโทษสำหรับอภิสุทธิสถาน เต็นท์นัดพบ แทนบูชา ปุโรหิต
 และประชากรทั้งปวง ๓ ๔ เป็นกฎถาวรสืบไปสำหรับเจ้าทั้งหลาย
 ให้ขออภัยโทษบาปสำหรับประชากรอิสราเอลปีละครั้งเนื่องด้วยบาปผิดทั้งปวง"
 ก็เป็นไปตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสสไว้ทุกประการ

สถานที่สำหรับถวายเครื่องบูชา

- ๑ ๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส
- ๒ ให้กล่าวแก่อาโรนกับบุตรชายและปวงชนอิสราเอลว่า
- ๓ "ชาวอิสราเอลคนใดถวายวัว ลูกแกะ หรือแพะในที่อื่นใด
- ๔ นอกเหนือจากที่ทางเข้าเต็นท์นัดพบ
 เป็นการถวายหน้าพลับพลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ย่อมมีมลทินแห่งการฆ่า
 และจะถูกขับออกจากพี่น้องร่วมชาติ
- ๕ กฎข้อนี้มีไว้เพื่อให้ชนอิสราเอลเลิกถวายเครื่องบูชากลางแจ้ง
 แต่นำมามอบให้ปุโรหิตตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ แล้วเผาถวายเป็นเครื่องสันติบูชา
- ๖ ปุโรหิตจะพรมเลือดบนแทนบูชาตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ
 และเผาไขมันเป็นกลิ่นหอมซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๗ ประชากรจะได้เลิกถวายเครื่องบูชาแก่เทวรูปแพะเป็นการทำตัวแพศยา
นี่เป็นกฎถาวรสำหรับ เจ้าทั้งหลายสืบไปทุกชั่วอายุ

๘ เราขออย่าว่าผู้ใดก็ตามไม่ว่าชาวอิสราเอลหรือคนต่างด้าว ใน
หมู่พวกเจ้าที่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องบูชาในที่อื่นใด

๙ นอกเหนือจากตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบซึ่งจะเป็นที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
จะต้องถูกขับออกจากหมู่ประชากร

ห้ามรับประทานเลือด

๑๐ เราจะปฏิบัติกับทุกคนที่กินเลือดใดๆ

ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นอิสราเอลหรือคนต่างด้าวซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่พวกเจ้า

เราจะขับไล่คนนั้นออกจากพวกพ้องของเขา ๑๑ เพราะเลือดคือชีวิตของเนื้อหนัง

เราให้เจ้าพรหมเลือดเนื้อแทนบูชาสำหรับขอภัยโทษเพื่อวิญญาณจิตของเจ้า

เป็นเลือดที่ใช้ลบมลทินให้ชีวิต ๑๒ ฉะนั้นเราจึงสั่งมิให้ชนอิสราเอลหรือ

ชาวต่างชาติในหมู่พวกเขากินเลือด ๑๓ คนใดก็ตาม ไม่ว่าชาวอิสราเอล

หรือคนต่างชาติในหมู่พวกเจ้า ที่ล่าสัตว์

แล้วฆ่าสัตว์หรือนกที่อนุญาตให้เป็นอาหารได้จะต้องรินเลือดออกมาแล้วเอาฝุ่นก

ล บ ๑๔ เพราะเลือดเป็นชีวิต เราจึงสั่งห้ามประชากรอิสราเอลมิให้กินเลือด

เลือดเป็นชีวิตของสรรพสัตว์ ฉะนั้นผู้ใดกินเลือดจะต้องถูกขับออกจากอิสราเอล

๑๕ ผู้ใดไม่ว่าชาวถิ่นอิสราเอลและคนต่างด้าว

ซึ่งกินซากของสัตว์ใดที่ตายเองหรือถูก สัตว์ร้ายฆ่าตาย จะต้องซักเสื้อผ้า อาบน้ำ

และมีมลทินจนถึงเวลาเย็น หลังจากนั้นจึงถือว่าเขาสะอาด ๑๖ หากเขาไม่อาบน้ำ

ซักเสื้อผ้า เขาจะต้องรับโทษ"

ข้อห้ามเกี่ยวกับการร่วมประเวณี

๑๘ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส ๒ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

๓ เจ้าอย่าประพฤติตนตามอย่างชาวอียิปต์ซึ่งเจ้าทั้งหลายเคยอาศัยอยู่ด้วย

หรืออย่างชาวคานาอันในดินแดนซึ่งเรากำลังจะพาพวกเจ้าไปอย่าทำตามอย่างพว

- ก ข ๓ ๔ จงเชื่อฟังบัพัญญัติของเราและใส่ใจทำตามคำสั่งของเรา
 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า ๕ จงทำตามบัพัญญัติ
 และประกาศิตของเรา เพราะผู้ใดเชื่อฟังทำตามจะมีชีวิตอยู่
 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
- ๖ อย่าให้คนใดในพวกเจ้าเข้าหาและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับญาติสนิท
 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๗ อย่าลบบ
 หลูบิตาโดยมีสัมพันธ์ทางเพศกับมารดาของเจ้า
 ๘ อย่าลบบลูบิตาโดยมีสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาของบิดา
 ๙ อ ย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับพี่สาวน้องสาวของตน หรือพี่น้อง ต่างบิดา
 หรือต่างมารดา ไม่ว่าจะเกิดในบ้านเดียวกันหรือคนละที่
 ๑ ๐ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับหลานสาวของ ตนซึ่งเป็นการหยามเกียรติตัวเอง
 ๑ ๑ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับพี่สาวน้องสาวต่างบิดา หรือต่างมารดา
 ๑ ๒ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับ สัมพันธ์หรืออาเพราะเป็นญาติสนิทของบิดาเจ้า
 ๑ ๓ หรือกับสัมพันธ์หรือน้ำ เพราะเป็นญาติสนิทของ
 มารดาเจ้า๑ ๔ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับสัมพันธ์หรืออาสะใภ้ของเจ้าผู้เป็นภรรยา
 ๑ ๕ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับ
 บุตระสะใภ้ของเจ้านางเป็นภรรยาบุตรของเจ้า
 ๑ ๖ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาพี่ชาย
 หรือน้องชายของเจ้าเพราะนางเป็นพี่สะใภ้ หรือน้องสะใภ้ของเจ้า*
 ๑ ๗ อย่ามีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงแม่ลูกทั้งคู่ เพราะหญิงทั้งสองเป็นญาติสนิทกัน
 การกระทำเช่นนั้นเป็นความชั่ว
 ๑ ๘ อย่าเอาทั้งพี่และน้องมาเป็นภรรยาของเจ้าเพราะเขาจะ ชิงดีชิงเด่นกัน
 แต่หากภรรยาของเจ้าตายไปแล้ว จะแต่งงานกับพี่หรือน้องภรรยาาก็ไม่เป็นไร
 ๑ ๙ อย่าเข้าหาเพื่อมีสัมพันธ์ทางเพศกับหญิง ที่อยู่ระหว่างมีประจำเดือน
 ๒ ๐ อย่าร่วมประเวณีกับภรรยาของผู้อื่น
 อันเป"นการสร้างมลทินแก่ตัวเองร่วมกับนาง
 ๒ ๑ อย่าเอาลูกหลานลุยไฟเช่นบูชาพระโมเลค
 อย่าหมิ่นประมาทพระนามพระเจ้าของ เจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๒ อย่าสมสู่รักร่วมเพศอันเป็นสิ่งน่ารังเกียจ เดียดฉันท

๒ ๓ อย่าสมสู่กับสัตว์ทำให้ตัวเองเป็นมลทิน ผู้หญิงก็ห้ามทอดกายให้สัตว์สมสู่ด้วย เป็นความเสื่อมศีลธรรม

๒ ๔ อย่าทำตัวให้มีมลทินด้วยเหตุใดๆ ในข้อ เหล่านี้
ซึ่งเป็นการกระทำของชนชาติ ต่างๆซึ่งเรากำลังจะขับไล่ออกไปพ้นหน้าเจ้า

๒ ๕ ทิวดินแดนแปดเปื้อนมลทินเราจึงลงโทษบาปผิดและแผ่นดินก็สำรอกเอาผู้อาศัย
ยออยู่ที่นั่นออกมา ๒ ๖ จงปฏิบัติตามคำสั่งและกฎเกณฑ์ของเราอย่างเคร่งครัด
อย่ากระทำให้สิ่งน่า สะอิดสะเอียนเหล่านี้เลย บทบัญญัติ เหล่า
นี้มีไว้ทั้งสำหรับชนอิสราเอลและคนต่างด้าวในหมู่พวกเจ้า

๒ ๗ ประชาชนในดินแดนตรงหน้าเจ้าใดกระ ทำให้สิ่งเหล่านี้ แผ่นดินจึงเสื่อมทราม

๒ ๘ และหากเจ้ากระทำให้ดินแดนเสื่อมทราม
ดินแดนนั้นก็สำรอกพวกเจ้าออกมา
เหมือนที่ได้สำรอกชนชาติต่างๆออกมาต่อหน้าเจ้า

๒ ๙ ทุกคนที่กระทำให้สิ่งน่ารังเกียจอย่างหนึ่งอย่างใดตามนี้จะ
ตัดขาดจากพี่น้องร่วมชาติ ๓ ๐ ฉะนั้นจงปฏิบัติตามข้อกำหนดของเรา
อย่าดำเนินตามเยี่ยงอย่างอันน่ารังเกียจเหล่านี้ซึ่งกระทำกันอยู่ก่อนหน้าพวกเจ้าเข้า
มา อย่ากระทำตัวแปดเปื้อนไปกับพวกเขา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ของเจ้า"

บทบัญญัติต่างๆ

๑ ๙ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส ๒ ให้แจ้งแก่ปวงชนอิสราเอลว่า
"เจ้าทั้งหลายจงบริสุทธิ์เพราะเราองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์
๓ เจ้าทุกคนจะต้องเคารพบิดา มารดา และถือรักษาสะบาโตของเรา เราคือ
องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า ๔ อย่าทำหรือกราบไหว้รูปเคารพ
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ของเจ้า
๕ เมื่อเจ้าถวายเครื่องสันติบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จงกระทำอย่างถูกต้องเพื่อจะ
ปิ่นที่ยอมรับ ๖ จงรับประทานเสียในวันที่ถวายนั้น หรือ ในวันรุ่งขึ้น
ส่วนใดที่เหลือค้างถึงวันที่สาม ต้องเผาทิ้งเสีย ๗ ถ้านำมารับประทานในวันที่สาม

ก็เป็นที่น่ารังเกียจ และเราจะไม่ยอมรับ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนจะมีความผิด เพราะได้ลบหลู่สิ่งที่บริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะต้องถูกตัดขาดจากพี่น้องร่วมชาติ

๙ เมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวพืชพันธุ์ธัญญาหาร อย่าเก็บเกี่ยวจนหมดนา และอย่าเก็บเมล็ดข้าว ซึ่งเรียกรายตามพื้นดิน ๑๐ เช่นเดียวกับเถาองุ่น อย่าเก็บเข้าเป็นรอบที่สองหรือเก็บผลองุ่น ที่หล่นอยู่ตามพื้น จงปล่อยให้เป็นส่วนของคนยากจนและคนต่างด้าว

เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า

๑๑ อย่าลักขโมย อย่าโกหก อย่าคดโกง

๑๒ อย่าสาบานเท็จโดยอ้างนามของเรา เป็นการลบหลู่พระนามแห่งพระเจ้าของเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๓ อย่าปล้นชิงหรือเอารัดเอาเปรียบเพื่อนบ้าน

อย่าหวังเหนี่ยวค่าแรงลูกจ้างไว้จนถึงรุ่งเช้า

๑๔ อย่าแข่งดำคนหุนหวก หรือกลั่นแกล้ง คนตาบอดให้สะดุด

จงยำเกรงพระเจ้าของเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๕ อย่าบิดเบือนความยุติธรรม อย่าล่าเอียง เข้าข้างคนจน หรือคนที่มียทธิพล แต่จงตัดสินความอย่างเที่ยงธรรม

๑๖ อย่าเที่ยวชุบชิบนินทา อย่ามุ่งร้ายหมาย ขวัญเพื่อนบ้าน

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๗ อย่ามีใจเกลียดชังพี่น้องของเจ้า จงตักเตือนผู้ที่กระทำผิด

เพื่อเจ้าจะไม่ต้องมีส่วน ร่วมในความผิดของเขา

๑๘ อย่าอาฆาตจองเวร อย่าอิจฉาริษยาแต่จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑๙ จงปฏิบัติตามคำสั่งของเรา อย่าผสมพันธุ์สัตว์ต่างชนิดกัน

อย่าหว่านเมล็ดพืชต่างพันธุ์ปนเปกันในที่ดินของเจ้า

อย่าสวมเสื้อผ้าทอจากวัสดุต่างชนิดกัน

๒๐ ชายใดหลับนอนกับทาสหญิงซึ่งหมั้นหมายกับชายอีกคนหนึ่ง

ชายหญิงคู่นั้นจะถูกปรับในศาลแต่โทษไม่ถึงชีวิต เพราะหญิงนั้นยังมีพันธะ

- ๒ ๑ ชายคนนั้นต้องนำแกะผู้มาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+เป็นเครื่องบูชาลมมลิน
น ฌ ทางเข้าเต็นท์นัดพบ
- ๒ ๒ ปุโรหิตจะใช้แกะตัวผู้ประกอบพิธีขอร้องภัยโทษสำหรับบาปซึ่งชายนั้นได้กระทำ
เขาจะได้รับการอภัยบาป
- ๒ ๓ เมื่อเจ้าเข้าไปยังดินแดนนั้นแล้ว และได้ปลูกผลไม้ชนิดใดก็ตาม
อย่ากินผลไม้ที่เกิด ในสามปีแรกเพราะถือเป็นของต้องห้าม ๒ ๔ ในปีทีสี่
จง นำพืชผลทั้งหมดมาถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+เป็นการเทิดทูนขอบพระคุณพระอ
องค์ ๒ ๕ ต่อ เมื่อปีที่ห้า จึงกินผลไม้เหล่านั้น เช่นนี้แล้ว พืช พันธุ์ของเจ้าจะพูนทวี
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
- ๒ ๖ อย่ากินเนื้อซึ่งยังมีเลือดค้างอยู่ อย่าง
เกี่ยวกับการทำนาย โชคชะตาราศีหรือแม่มด หมอผี
- ๒ ๗ อย่าถอนไผ่หรือขริบหนวด
- ๒ ๘ อย่าเชือดเนื้อตัวเองเป็นการไว้อาลัยคน ตาย หรือสักเครื่องหมายใดๆ
บนกายของเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
- ๒ ๙ อย่ากระทำให้บุตรสาวของเจ้าเสื่อมเสียโดยให้นางเป็นโสเภณี
มิฉะนั้นแผ่นดินจะกลายเป็นถิ่นค้าประเวณี เต็มไปด้วยความชั่วร้าย
- ๓ ๐ จงถือรักษาสะบาโตของเรา และเคารพ ต่อสถานนมัสการของเรา
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
- ๓ ๑ อย่าปล่อยตัวแปดเปื้อนมลทินโดยติดต่อกับคนทรงหรือหมอผี
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
- ๓ ๒ เจ้าจงให้เกียรติ และแสดงความเคารพ นับถือต่อผู้อาวุโส
ด้วยความยำเกรงพระเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
- ๓ ๓ อย่าเอาไรต์เอาเปรียบคนต่างด้าวในดินแดนของเจ้า อย่าทำการร้ายต่อเขา
- ๓ ๔ จะต้องปฏิบัติต่อเขาเช่นพลเมืองอื่นๆ จงรักพวก เขาเหมือนรักตนเอง
เพราะเจ้าเองเคยเป็นคนต่างด้าวในประเทศอียิปต์
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
- ๓ ๕ อย่าใช้มาตรอันไม่เที่ยงตรง ในการชั่ง ตวง วัด
- ๓ ๖ จงใช้มาตรอันเที่ยงตรงในการชั่ง ตวงวัด

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า ผู้นำเจ้าออกมาจากอียิปต์
 ๓ ๗ ถึงรักษาและปฏิบัติตามคำสั่งและบทบัญญัติของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+"

โทษทัณฑ์ของบาป

๒ ๐ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส ๒ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"ผู้ใดก็ตามไม่ว่าชาวอิสราเอล หรือคนต่างด้าวซึ่งมาอาศัยอยู่กับพวกเจ้า

ที่ยกลูกหลานของตนให้พระโมเสส จะต้องถูกเอาหิน ขว้างตาย

๓ เราเองจะเป็นปฏิปักษ์กับคนนั้น และตัดขาดผู้นั้นจากพวกพ้องของเขา

เพราะเขาได้ยกลูกให้แก่ พระโมเสส

เป็นการล่วงละเมิดสถานนมัสการเราและลบหลู่นามอันบริสุทธิ์ของเรา ๔ และหาก

ประชากรในดินแดนนั้นทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

ไม่ยอมประหารคนนั้นที่เอารุกยมาให้พระโมเสส ๕ เราจะเป็นศัตรูกับคนนั้นทั้งครอบครัวของเขา

เราจะตัดเขาออกไปทั้งตัวเขากับคนทั้งปวงที่ทำตามเขาในการขายตัวให้พระโมเสส

๖ เราจะเป็นศัตรูกับผู้ที่ยื่นไปหาคนทรงและ หมอผี กระทำตัวแพศยา

และเราจะตัดขาด คนนั้นออกจากพงศ์พันธุ์ของเขา ๗ จงชำระ

ตัวรักษาตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ พระเจ้าของเจ้า

๘ จงยึดถือและปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ชำระเจ้าให้บริสุทธิ์

๙ ผู้ใดแข่งด่าบิดามารดาของตนจะต้องมีโทษถึงตาย เขาได้แข่งด่าผู้ให้กำเนิด

ให้โทษผิดตกอยู่แก่เขา

๑ ๐ ผู้ใดเป็นชู้กับภรรยาของคนอื่น ทั้งชายและหญิงที่เป็นชู้กันจะต้องถูกประหาร

๑ ๑ ผู้ใด สมสูกับภรรยาของบิดา ก็ได้ลบหลู่บิดาของตน

ทั้งชายและหญิงคู่นั้นจะต้องตายเนื่องด้วยบาปผิดของตน ๑ ๒ ผู้ใดสมสูกับบุตร

สะใภ้ของตน ทั้งคู่ต้องถูกประหารเพราะประพฤติผิดศีลธรรม

ต่างก็นำโทษมาถึงตัว ๑ ๓ ผู้ที่ริกร่วมเพศ กระทำสิ่งที่น่าชิงชัง

จะต้องประหารทั้งคู่ ต่างเป็นผู้นำโทษมาถึงตัว ๑ ๔ ผู้ใดสมสูกับหญิงแม่ลูกทั้งคู่

ก็ทำผิดศีลธรรม ทั้งสามคนจะต้องถูกเผาทั้งเป็น เพื่อ
 ขจัดความชั่วร้ายออกไปจากพวกเจ้า ๑ ๕ ชาย โดสมสูกับสัตว์
 จงประหารทั้งคนและสัตว์ ๑ ๖ หญิงโดสมสูกับสัตว์ จงประหารทั้งคนและ สัตว์
 ต่างประพฤติดนสาสมกับโทษนั้นแล้ว ๑ ๗ ชายโดสมสูกับพี่สาวน้องสาวของตนแม้
 จะ ต่างบิดา หรือต่างมารดา ก็เป็นการกระทำ อันน่าละอาย
 ทั้งสองคนจะต้องถูกตัดขาดจากพี่น้องร่วมชาติ เขาได้หลู่เกียรติพี่สาวน้องสาว
 จะต้องรับโทษ ๑ ๘ ชายโดสมสูกับหญิงที่กำลังมีประจำเดือน
 ทั้งคู่จะต้องถูกขับไล่ออกไปจากพวกพ้องเพราะเขาได้เปิดเผยความน่าละอายของห
 หญิงนั้น ๑ ๙ ชายใดมีสัมพันธ์ทางเพศกับป่า น้ำ หรืออาของตน
 ก็ได้ห้ามเกียรติญาติสนิท ทั้งคู่จะต้องรับโทษ ๒ ๐ ชายโดสมสูกับป่าสะเภา
 น้ำสะเภา หรืออาสะเภา ก็ได้ห้ามเกียรติลง น้ำ หรืออา จะต้องรับโทษ
 ทั้งคู่จะตายโดยปราศจากผู้สืบสกุล
 ๒ ๑ ชายใดแต่งงานกับพี่สะเภาหรือน้องสะเภาของตน*
 เป็นการกระทำอันไม่บริสุทธิ์ เขาได้หลู่เกียรติพี่ชายน้องชาย
 คนทั้งคู่จะไม่มีบุตรสืบสกุล
 ๒ ๒ จงถือรักษาและปฏิบัติตามบทบัญญัติและคำสั่งของเรา
 เพื่อดินแดนที่เรากำลังจะนำเจ้าทั้งหลายเข้าไปอาศัยจะไม่สาธอกพวกเจ้าออกมา
 ๒ ๓ เจ้าอย่าได้ดำเนินตามขนบธรรมเนียมของประชาชาติทั้งหลายที่เราขับไล่ออก
 ไปต่อหน้าเจ้า เพราะพวกเขา กระทำสิ่งเหล่านี้ เราจึงชิงชังพวกเขา
 ๒ ๔ เราสัญญาจะยกดินแดนของพวกเขาให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าทั้งหลาย
 เป็นดินแดนอันอุดมด้วยน้ำนมและ น้ำผึ้ง
 เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าผู้แยกเจ้าออกต่างหากจากชนชาติทั้งหลาย
 ย
 ๒ ๕ ฉะนั้นเจ้าจงแยกแยะระหว่างนกและสัตว์ ที่เราอนุญาตให้เป็นอาหาร
 กับพวกที่ต้องห้าม อย่าปล่อยตัวเป็ดเป็อนมลทิน โดยกินนก สัตว์
 หรือสิ่งใดๆที่เลื้อยคลานอยู่บน พื้นดิน ซึ่งเราได้สั่งห้ามเจ้าแล้ว
 ๒ ๖ เจ้าต้องบริสุทธิ์สำหรับเราเพราะเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+
 บริสุทธิ์และได้แยกเจ้าออกต่างหากจาก ชาติอื่นๆ ทั้งปวง

เพื่อเป็นกรรมสิทธิ์ของเรา

๒ ๗ คนทรงทั้งหญิงและชายหรือพอมดมอผีจะต้องถูกเอาหินขว้างตาย
เขาเป็นผู้นำหายนะมาสู่ตนเอง"

กฎเกณฑ์สำหรับปุโรหิต

๒ ๑ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า "จงกำชับ

ปุโรหิตทั้งหลายบุตรของอาโรนมิให้ทำตัวเป็นมลทินโดยจะต้องซาศกศพ

๒ เว้นแต่เป็น ศพของญาติสนิท คือบิดามารดา บุตรชายบุตรสาว พี่น้องชาย

๓ หรือพี่น้องหญิงโสด ซึ่งพี่เขาอยู่เนื่องจากนางไม่มีสามี ๔ เพราะ

ปุโรหิตเป็นผู้นำของประชากร และเขาจะต้อง

ไม่ทำตัวแปดเปื้อนมลทินโดยทำสิ่งที่สามัญชนทั่วไปกระทำ

๕ ปุโรหิตจะไม่โกนผมหรือกันเครา หรือเชือดเนื้อตัวเอง

๖ เขาจะต้องบริสุทธิ์สำหรับพระเจ้าของตนและห้ามลบหลู่หรือหมิ่นประมาทพระนา

มของพระเจ้า เพราะเขาเป็นผู้เฝ้าเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

เขาต้องบริสุทธิ์ ๗ ปุโรหิตจะต้องไม่แต่งงานกับหญิงโสเภณี หรือแม่มายหย่าร้าง

เพราะปุโรหิตเป็นวิสุทธิชนของพระเจ้า

๘ ถือว่าปุโรหิตบริสุทธิ์เพราะเป็นผู้ถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้าของเจ้า

เขาบริสุทธิ์เพราะเราผู้ชำระเจ้าให้บริสุทธิ์เป็นผู้บริสุทธิ์ ๙ บุตรสาวของ

ปุโรหิตคนใดปลอยตัวเป็นหญิงโสเภณีก็หลู่ เกียรติบิดา จะต้องถูกเผาทั้งเป็น

๑ ๐ มหาปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมด้วยน้ำมันเจิม

โดยเฉพาะและสวมเครื่องแต่งกายพิเศษ อย่าสยายผมเป็นการไว้ทุกข์

หรือฉีกเสื้อผ้าของตน ๑ ๑ เขาจะต้องไม่เข้าไปในสถานที่ซึ่งมีคนตาย

เขาต้องไม่ทำให้ตัวเองมีมลทิน แม้เพื่อบิดาหรือมารดา

๑ ๒ เขาจะไม่ออกจากสถานนมัสการ (ระหว่างเวลาปฏิบัติงาน) หรือล่วงล้ำลบหลู่

เพราะได้รับการสถาปนา โดยน้ำมันเจิมของพระเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑ ๓ หญิงที่เขาแต่งงานด้วยจะต้องเป็นหญิงพรหมจารี

๑ ๔ เขาจะต้องไม่แต่งงานกับหญิงมายหรือหย่าร้าง หรือหญิงโสเภณี

หญิงที่เขาแต่งงานด้วยจะต้องเป็นหญิงพรหมจารีเชื้อชาติเดียวกัน

๑ ๕ เพื่อวงศัวานของเขาจะมีได้มีมลทินในหมู่ประชากร

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้กระทำไห้เขาบรสิฐธิ์

๑ ๖ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๑ ๗ "จงสั่งอาโรนว่า

วงศัวานคนใดของเขาทุกรุ่นทุกวัยซึ่งมีร่างกายไม่สมประกอบ อย่าเข้าไปถวาย
เครื่องบูชาแด่พระเจ้า ๑ ๘ ผู้ใดที่มีตำหนิพิการ อย่าเข้าไป ไม่ว่าตาบอด ขาพิการ
เสียโฉม นิ้วมือนิ้วเท้าอกเกินปกติ ๑ ๙ แขนขาพิการ ๒ ๐ หลังโก่ง แคระแกร็น
ตาพิการ เป็นหิด เป็นโรคผิวหนัง หรือมีอวัยวะเพศไม่สมประกอบ

๒ ๑ แม้จะเป็นวงศัวานของปุโรหิต อาโรน

ก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้ถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพราะความพิกลพิการ
รไม่สมประกอบของตน ๒ ๒ เขาสามารถรับส่วนจากที่ถวายแด่พระเจ้า

ทั้งเครื่องบูชาบรสิฐธิ์ และ เครื่องบูชาบรสิฐธิ์ที่สุด

๒ ๓ แต่เขาจะเข้าไปหลังมานหรือเข้าใกล้แทนบูชาไม่ได้เนื่องจากมีร่างกายไม่สม
ประกอบซึ่งจะเป็นการลบหลู่สถานนมัสการของเรา

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้กระทำไห้บรสิฐธิ์"

๒ ๔ โมเสสจึงกำชับอาโรนกับบุตรชายและปวงชนอิสราเอลตามนี้

๒ ๒ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสว่า

๒ "จงสั่งอาโรนกับบุตรชายให้ปฏิบัติต่อเครื่องบูชาบรสิฐธิ์

ซึ่งชนอิสราเอลนำมาถวายแก่เราด้วยความเคารพยำเกรง จะได้ไม่เป็
นการลบหลู่นามอันบรสิฐธิ์ของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๓ นับแต่นี้ต่อไป
วงศัวานของเจ้าคนใดซึ่งมีมลทินแต่ยังขึ้นเข้าใกล้เครื่องบูชาบรสิฐธิ์ซึ่งชนอิสราเอ
ลนำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ผู้นั้นจะถูกตัดขาดมิให้มาอยู่ต่อหน้าเรา
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๔ วงศัวานคนใดของอาโรนที่เป็นโรคเรื้อน หรือมีสิ่งไหลออกจากร่างกาย
ห้ามมากินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์จนกว่าจะรับการชำระบรสิฐธิ์แล้วผู้ใดที่แตะต้อง
สิ่งมลทินเนื่องจากศพหรือผู้ที่หลั่งน้ำอสุจิ ๕ หรือที่แตะต้องสัตว์เลื้อยคลาน
หรือของต้องห้าม อื่นๆ หรือแตะต้องผู้ที่ไม่บรสิฐธิ์เนื่องด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด

๖ ผู้นั้นจะมีมลทินจนถึงเวลาเย็น

และจะกินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้จนกว่าจะได้อาบน้ำชำระตัวเย็นวันนั้นแล้ว

๗ เมื่อดวงอาทิตย์ลับไปแล้ว เขาจึงจะสะอาด

และกินสิ่งบริสุทธิ์นั้นได้เพราะเป็นอาหารของเขา

๘ เขาต้องไม่กินสัตว์ใดซึ่งตายเองหรือถูกสัตว์ป่าฆ่าตาย

เพราะจะทำให้เขามีมลทิน เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+

๙ ปุโรหิตทั้งหลายจงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของเรา

เพื่อเขาจะไม่มีมลทินและต้องตายเพราะลบล้างสิ่งเหล่านั้น

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้กระทำให้พวกเขาบริสุทธิ์

๑๐ ห้ามผู้ที่มิใช่ปุโรหิตกินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มาเยี่ยมเยียนปุโรหิต

หรือลูกจ้างก็กินไม่ได้

๑๑ ยกเว้นทาสที่ปุโรหิตซื้อตัวมาหรือลูกทาสที่เกิดในเรือนของปุโรหิตกินอาหารด้

งกล่าวได้ ๑๒ หากบุตรสาวของปุโรหิตแต่งงานกับคนที่ไม่ได้เป็นปุโรหิต

นางอย่าได้กินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์

๑๓ แต่หากนางตกพุ่มม่ายหรือหย่าร้างและไม่มีบุตร นางจึงกลับมายังบ้านบิดา

นางจะกินอาหาร ของบิดาได้อีก ผู้ใดก็ตามที่ไม่มีสิทธิ์ อย่ากินอาหารนี้

๑๔ หากผู้ใดกินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

เขาจะคืนให้แก่ปุโรหิตตามจำนวนที่เขาใช้ไปและเพิ่มอีกร้อยละสิบ

๑๕ ปุโรหิตจะต้องไม่ลบล้างเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์

ซึ่งชนอิสราเอลนำมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๑๖ โดย

ยกให้ผู้ที่ไม่มียศรับประทาน เป็นเหตุให้ผู้นั้นรับโทษต้องลบมลทิน

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้กระทำให้พวกเขาบริสุทธิ์"

เครื่องบูชาที่ไม่สมควร

๑๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๑๘ "จงบอกอาโรนกับบุตรชายและปวงชนอิสราเอลว่า

หากชาวอิสราเอลคนใดหรือคนต่างด้าวในหมู่พวกเขา

จะถวายเครื่องเผาบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ไม่ว่าจะถวายตามสัตย์ปฏิญาณหรือเป็นเครื่องบูชาโดยสมัครใจ

๑๙ พระเจ้าจะพอพระทัยรับก็ต่อเมื่อเป็นสัตว์ตัวผู้ซึ่งไม่มีตำหนิ

จะเป็นวัวหรือแกะหรือแพะก็ตาม ๒ ๐ ตัวใดมีตำหนิอย่างนำมาถวาย
เพราะจะไม่เป็นที่ยอมรับ

๒ ๑ ผู้ใดคัดเลือกสัตว์จากฝูงปศุสัตว์เป็นเครื่องสันติบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
+ ไม่ว่าจะทำตามสัจยปฏิบัติ หรือถวายด้วยความสมัครใจ

จะต้องถวายสัตว์ที่ไม่มีตำหนิ จึงจะเป็นที่ยอมรับ ๒ ๒ สัตว์ตาบอด
พิการพิการหรือไม่สมบูรณ์ มีแผล เป็นขี้เรื้อน หรือ โรคผิวหนังอื่นๆ
อย่างนำมาถวายบนแท่นบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

๒ ๓ หากลูกวัวหรือลูกแกะที่นำมาถวายมีอวัยวะส่วนใดงอกผิดปกติหรือขาดหายไป
ไป อาจจะเป็นเครื่องบูชาโดยสมัครใจ แต่มิใช่ตามสัจยปฏิบัติ

๒ ๔ สัตว์ตัวใดมีอวัยวะไม่ปกติ สืบ หรือถูกต้อน
อย่างนำมาถวายของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ ในดินแดนของเจ้า

๒ ๕ เจ้าอย่ารับสัตว์เหล่านี้จากมือคนต่างตัวถวายแด่พระเจ้าของเจ้า
เพราะจะไม่เป็นที่ยอมรับเนื่องจากพิการหรือมีตำหนิ"

๒ ๖ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๒ ๗ "เมื่อลูกวัว แกะ หรือแพะเกิดมา
จงปล่อยมันไว้กับแม่ เป็นเวลา ๗ วัน

หลังจากนั้นจึงนำมาถวายของค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ได้

๒ ๘ อย่าฆ่าลูกสัตว์และแม่ของมันในวันเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นวัวหรือแกะ

๒ ๙ เมื่อถวายเครื่องบูชาขอบพระคุณแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+
จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเป็นที่ยอมรับ

๓ ๐ จงรับประทานเสียให้หมดในวันนั้นอย่าเหลือค้างถึงวันรุ่งขึ้น
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

๓ ๑ จงถือรักษาและปฏิบัติตามคำสั่งของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

๓ ๒ อย่าลบหลู่นามอันบริสุทธิ์ของเรา จงยำเกรงและเทิดทูนเรา
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+ผู้กระทำให้เจ้าบริสุทธิ์ ๓ ๓ และกอบกู้
เจ้าจากอียิปต์เพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า+

เทศกาลต่างๆ

๒ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ "จงแจ้งแก่ชนอิสราเอลให้ฉลองเทศกาลประจำปีตามที่เรากำหนด

จงประกาศเป็นวาระพิเศษซึ่งประชากรทั้งปวงจะมาชุมนุมกัน

ส ะ บ า โ ต

๓ มีหกวันสำหรับเจ้าทั้งหลายกระทำการต่างๆ

ส่วนวันที่เจ็ดเป็นสะบาโตแห่งการพักผ่อน เป็นวันชุมนุมอันบริสุทธิ์ เจ้าอย่าทำ

การงานใดๆ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน วันนั้นเป็นสะบาโตแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๔ ต่อไปนี้คือเทศกาลซึ่งพระเจ้ายกกำหนดเป็น

วาระชุมนุมอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเจ้าจงประกาศเมื่อถึงกำหนด ได้แก่

เทศกาลปัสกาและขนมปังไม้ใส่เชื้อ

๕ เทศกาลปัสกาเริ่มค่าวันที่ ๑ ๔ ของเดือนต้น

๖ เทศกาลขนมปังไม้ใส่เชื้อเริ่มฉลองตั้งแต่วันที่ ๑๕ จากปัสกา ตลอด ๗ วัน

จงรับประทานขนมปังไม้ใส่เชื้อ ๗ วันแรกของเทศกาล

เป็นวาระชุมนุมอันศักดิ์สิทธิ์ จงหยุดงานประจำในวันธรรมดาเสีย ๘ ต ล อ ด ๗

วัน จง เผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

และในวันที่เจ็ดมีการชุมนุมอันบริสุทธิ์ งดทำการงานใดๆ

เ ท ศ ก า ล พ ล แ ร ก

๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสแก่โมเสสว่า

๑ ๐ "จงแจ้งแก่ชนอิสราเอลว่าเมื่อเจ้าเข้าสู่ดินแดนซึ่งเรายกให้เจ้า

และเก็บเกี่ยวผลผลิต จงนำข้าว

ฟ่อนแรกที่เก็บเกี่ยวได้มามอบให้แก่ปุโรหิตในวันถัดจากสะบาโต

๑ ๑ ปุโรหิตจะยื่นถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+และเป็นที่ยอมรับ

๑ ๒ ในวันนั้นเจ้าจงถวายลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบซึ่งไม่มีตำหนิ

เป็นเครื่องเผาบูชา ๑ ๓ พร้อมด้วยธัญบูชาคือแป้งโมลละเอียด ๒ / ๑ ๐ เ อ ฟ า

(ร ำ ว ๔ .๕ ลิตร) เคล้าน้ำมัน

เป็นเครื่องบูชากลิ่นหอมถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ และจงถวายเครื่องดื่มบูชาคือ

น้ำองุ่น ๑ / ๔ ฮิน (ร ำ ว ๑ ลิตร) ๑ ๔ ก่อนถวายเครื่องบูชาเหล่านี้

เจ้าอย่าเพิ่งกินพืชผลใดๆ ไม่ว่าเมล็ดข้าวสาดจากรวง หรือขนมปังหรือ
เมล็ดข้าวผิงไฟ จงยึดถือปฏิบัติเช่นนี้สืบไป ไม่ว่าเจ้าอาศัย ณ ที่ใด'
เทศกาลเก็บเกี่ยว (เพ็นเทคอสต์)

๑ ๕ นับจากวันหลังสะบาโต คือวันที่เจ้านำฟ่อนข้าวแรกมาขึ้นถวาย
ครบเจ็ดสัปดาห์เต็ม ๑ ๖ นับจากนั้นไปห้าสิบวัน

ถึงวันถัดจากสะบาโตที่เจ็ดจงนำเมล็ดข้าวใหม่มาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๑ ๗ ไม่ว่าเจ้าอาศัยที่ใด จงนำขนมปัง สองก้อนมาขึ้นถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ขนมปังนี้ทำขึ้นจากแป้งละเอียด ๒ / ๑๐ เอ ฟา (ร ว ว ๔ .๕ ลิตร) ใส่เชื้อฟู
เป็นเครื่องบูชาผลแรกของเจ้า

๑ ๘ ควบคู่กับขนมปังจงถวายลูกแกะตัวผู้ซึ่งไม่มีตำหนิอายุหนึ่งขวบเจ็ดตัว
วัวหนุ่มหนึ่งตัว และแกะผู้สองตัว เป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
พร้อมด้วยธัญบูชา และเครื่องดื่มบูชาควบคู่ ทั้งหมดเป็นเครื่อง

เผาบูชากลิ่นหอมที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พอพระทัย

๑ ๙ และจงถวายแพะผู้หนึ่งตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

และลูกแกะตัวผู้อายุหนึ่งขวบสองตัวเป็นเครื่องสันติบูชา

๒ ๐ ปุโรหิตจะขึ้นถวายลูกแกะสองตัว พร้อมกับขนมปังอันเป็นเครื่องบูชาผลแรก
เป็นของบริสุทธิถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+สำหรับปุโรหิต

๒ ๑ วันนั้นจงประกาศให้มีการชุมนุมอันศักดิ์สิทธิ์ อย่ากระทำงานประจำในวันนั้น
เป็นกฎที่เจ้าจงยึดถือปฏิบัติ สืบไปทุกชั่วอายุ ๒ ๒ เมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวพืชผล

อย่าเก็บจนหมดที่ดิน อย่าเก็บเมล็ดข้าวที่ตกเรียราย

จงปล่อยให้ไว้ให้เป็นของคนยากไร้และคนต่างด้าว เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+ของเจ้า
เทศกาลเสีียงแตร

๒ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสส ๒ ๔ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด เป็นวันหยุดพักมีเสีียงแตรระหึม

ประกาศวาระการชุมนุมประชากรทั้งหมด เป็นโอกาสรำลึกอันบริสุทธิ์

๒ ๕ หยุดกระทำการงานตามปกติ แต่จงเผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+"

วันลบบาป

๒ ๖ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า

๒ ๗ "วันที่สิบของเดือนที่เจ็ดเป็นวันแห่งการลบบาป เป็นวันชุมนุมบริสุทธิ
จงสำรวมตน และเผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๘ อย่าทำงานใดๆในวันนั้นเพราะเป็นวันลบบาป

เพื่อขอกฎโทษบาปเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๙ ผู้ใดมิได้สำรวมตนในวันนั้น จะต้องถูกขับไล่ออกจากหมู่ประชากร

๓ ๐ ผู้ที่กระทำงานใดๆในวันนั้น เราจะทำลายเสียจากหมู่ประชากร

๓ ๑ เจ้าอย่ากระทำงานใดๆทั้งสิ้น

นี่เป็นกฎถาวรสืบไปทุกชั่วอายุไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ใด ๓ ๒ เป็นสะบาโต

แห่งการพักผ่อนสำหรับเจ้า เจ้าต้องสำรวมตน

๓ ๒ บาบโตของเจ้านี้จะเริ่มจากเย็นวันที่เก้าไปถึงเย็นวันรุ่งขึ้น"

เทศกาลอยู่เพิง

๓ ๓ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสส ๓ ๔ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"วันที่สิบห้าของเดือนเจ็ดเป็นเทศกาลอยู่เพิงฉลองเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

ตลอดเจ็ดวัน ๓ ๕ ในวันแรกจะมีพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์ อย่ากระทำงานใดๆ

๓ ๖ ทุกวันในช่วงเทศกาลนี้จงเผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ในวันที่แปดมีพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์และเผาเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

เป็น การประชุมพิธีปิด งดกระทำงานใดๆ

๓ ๗ เหล่านี้คือเทศกาลตามกำหนดขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

ซึ่งเจ้าจงประกาศเป็นพิธีชุมนุมอันบริสุทธิ์

เพื่อนำเครื่องบูชาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

คือเครื่องเผาบูชาและธัญบูชาของถวายต่างๆและเครื่องดื่มบูชาตามแต่ละเทศกาล

๓ ๘ เครื่องบูชาเหล่านี้นอกเหนือจากที่ถวายเพื่อสะบาโตต่างๆของพระเจ้า

และนอกเหนือจากของถวายต่างๆของถวายตามคำปฏิญาณ

และของถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+โดยสมัครใจ

๓ ๙ วันที่สิบห้าของเดือนเจ็ดซึ่งเป็นช่วงปลายฤดูเก็บเกี่ยว

จงฉลองเทศกาลแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดเจ็ดวัน

วันแรกสุดและวันที่แปดเป็นวันแห่งการพักผ่อน ๔ ๐ ในวันแรกจงนำผลไม้งาม

ทางปาล์มกิ่งไม้ใบดก กิ่งไค้

มา และ จงรีนเริงยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+องค์เจ้าชีวิตตลอดเจ็ดวัน
 ๔ ๑ จงฉลองเทศกาลแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตลอดเจ็ดวันทุกปีในเดือนเจ็ด
 สืบไปทุกชั่วอายุ ๔ ๒ ตลอดเจ็ดวันชาวอิสราเอล ทุกคน จงอยู่ในเพิง
 ๔ ๓ เพื่อวงศัวานของเจ้าจะรู้ว่าเราได้ให้ชนอิสราเอลอาศัยอยู่ในเพิงเมื่อเรานำพวกเขา
 ออกมาจากอียิปต์ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า"
 ๔ ๔ โมเสสจึงประกาศเทศกาลตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ทรงกำหนดเหล่านี้แก่ชนอิสราเอล

น้ำมันประทีป

๒ ๔ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า
 ๒ "จงสั่งประชากรอิสราเอลให้นำน้ำมันบริสุทธิ์สกัดจากมะกอกเทศ
 มาเพื่อเติมประทีปให้ลุกอยู่เสมอ ๓ นอกมานั้นหีบ
 พันธสัญญาในเต็นท์นัดพบให้อาโรนคอยดูแลคั้นประทีปเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้
 เป็นเจ้า+ให้ลุกอยู่เสมอ ตลอดเย็นจนเช้า นี่เป็นกฎถาวรสืบไปทุกชั่วอายุ
 ๔ จงดูแลตะเกียงที่คั้นประทีปทองคำบริสุทธิ์เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า +
 ด ย ต ล อ ด
 ขนมปังเบื้องพระพักตร์
 ๕ จงใช้แป้งละเอียดทำขนมปังสิบสองก้อน ก้อนหนึ่งใช้แป้ง ๒ / ๑๐ เ อ ฟ า
 (ร า ว ๔ .๕ ลิตร)
 ๖ วางขนมปังนี้บนโต๊ะทองคำบริสุทธิ์เบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 โดยวางเป็นสองแถว แถวละหกก้อน ๗ จงใส่เครื่องหอมบริสุทธิ์ไว้ทุกแถว
 เพื่อเป็นส่วนอนุสรณ์เป็นตัวแทนขนมปัง และเพื่อเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+
 ๘ จงวางขนมปังเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+สม่ำเสมอ ทุกสัปดาห์
 เป็นตัวแทนของชนอิสราเอล เป็นพันธสัญญายืนยงถาวร ๙ อาโรนกับบุตร
 ชายจะกินขนมปังเหล่านี้ในที่บริสุทธิ์ เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุด
 เป็นส่วนของปุโรหิตจากเครื่องบูชาซึ่งเผาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า"

การลงโทษผู้กระทำผิด

๑ ๐ วันหนึ่งที่ค่ายพักแรมมีชายหนุ่มคนหนึ่ง ซึ่งมารดาเป็นชาวอิสราเอล ส่วนบิดาเป็นชาว อียิปต์ทะเลาะวิวาทกับชายอิสราเอลคนหนึ่ง

๑ ๑ ขณะต่อสู้ชายหนุ่มบุตรคนอียิปต์นั้นกล่าววาจาบลอพระนามของพระเจ้า จึงถูกนำตัวมาให้โมเสสตัดสิน

มารดาของเขาชื่อเชโลมิธบุตรสาวของติบรีแห่งตระกูลดาน

๑ ๒ เขาถูกคุมขังอยู่ในคุกจนกว่าเขาทั้งหลายจะทราบน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า+แจ่มชัด

๑ ๓ แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับโมเสสว่า ๑ ๔ "จงนำตัวคนที่หมิ่นประมาทนั้นออกไปนอกค่ายพัก

และให้ทุกคนที่ได้ยินเขากล่าวหมิ่นประมาท วางมือลงบนศีรษะของเขา จากนั้นชุมชนทั้งหมดจงเอาหินขว้างเขาให้ตาย

๑ ๕ จงแจ้งแก่ชนอิสราเอลว่าผู้ใดแข่งด่าพระเจ้าจะต้องรับโทษ

๑ ๖ ผู้ใดหมิ่นประมาทพระนามองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะต้องมีโทษถึงตาย ชุมชนทั้งหมดจะเอาหินขว้างเขา ไม่ว่าชาวต่างด้าวหรือชนอิสราเอล ผู้ใดหมิ่นประมาทพระนามพระเจ้าจะต้องถูกประหาร

๑ ๗ ผู้ใดฆ่าคนจะต้องรับโทษถึงตาย ๑ ๘ ผู้ใด ฆ่าสัตว์ของคนอื่นจะต้องชดใช้ชีวิตแลกชีวิต

๑ ๙ โทษสำหรับการทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บคือถูกทำให้บาดเจ็บเช่นเดียวกัน

๒ ๐ กระจกหักแทนกระจกหัก ตาแทนตา ฟันแทนฟัน ทำร้าย คนอื่นอย่างไร จะถูกทำร้ายอย่างนั้น ๒ ๑ ผู้ใดฆ่าสัตว์จะต้องชดใช้สำหรับสัตว์ตัวนั้น

ผู้ใดฆ่าคนจะต้องถูกประหาร

๒ ๒ กฎเกณฑ์นี้สำหรับทั้งชาวต่างชาติและคนในชาติ

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า"

๒ ๓ โมเสสจึงแจ้งแก่ชนอิสราเอลพวกเขาก็นำตัวชายผู้หมิ่นประมาทออกไปนอกค่ายพัก เอาหินขว้างจนตาย

ชนอิสราเอลกระทำตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงบัญชาโมเสส

ปีสะบาโต

๒ ๕ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสสนบถเขาซีนาย ๒ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า "เมื่อเจ้าทั้งหลายเข้าสู่ดินแดนซึ่งเราจะยกให้เจ้า ดินแดนนั้นจะต้องถือสะบาโต ๓ ใน ๖ ปี เจ้าอาจจะหว่าน ลิดแขนงองุ่น หรือเก็บเกี่ยว พืชผล ๔ แต่ในปีที่เจ็ดเป็นสะบาโตถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เป็นสะบาโตสำหรับแผ่นดิน อย่าไถหว่านที่ดิน หรือลิดแขนงสวนองุ่นของเจ้าตลอดทั้งปี ๕ อย่าเก็บเกี่ยวพืชผลใดๆซึ่ง งอกขึ้นเอง และอย่าเก็บองุ่นซึ่งขึ้นเองตาม แขนงที่เจ้าไม่ได้ลิด จงให้เป็นปีแห่งการ พักสงบสำหรับแผ่นดิน ๖ พืชผลใดซึ่งงอก ขึ้นในปีสะบาโตนั้นยกให้แก่เจ้าทุกคน ตัวเจ้าเอง ข้าทาสชายหญิง ลูกจ้าง หรือคนต่างชาติซึ่งมาอาศัยกับเจ้า ๗ สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าในที่ดินของเจ้าก็เช่นกันมากินพืชผลที่งอกขึ้นนั้นได้

ปีกิ่งศตวรรษ

๘ ทุกปีที่ห้าสิบ

หลังจากปีสะบาโตผ่านไปเจ็ดครั้ง๙ ในวันลบบาปคือวันที่สิบของเดือนเจ็ดจงให้เสวยแด่รดังทั่วทุกแห่ง ๑๐ จงถือรักษาปีกิ่งศตวรรษเป็นปีบริสุทธิ์ และประกาศอิสรภาพทั่วดินแดนแก่พลเมืองทุกคน เป็นปีเฉลิมฉลองพิเศษสำหรับเจ้า เจ้าแต่ละคนจงกลับคืนสู่ที่ดินกรรมสิทธิ์ของครอบครัว คินสู่วงศ์ตระกูลของตน ๑๑ ปีกิ่งศตวรรษเป็นวาระพิเศษสำหรับเจ้า อย่าหว่าน หรือเก็บเกี่ยวสิ่งซึ่งงอกขึ้นเอง อย่าเก็บผลองุ่นที่ขึ้นเอง ๑๒ เพราะเป็นปีเฉลิมฉลองพิเศษ ปีบริสุทธิ์สำหรับเจ้า จงกินแต่พืชผลที่ได้มาจากที่ดินโดยตรง ๑๓ ในปีกิ่งศตวรรษนี้ ทุกคนจงคืนสู่กรรมสิทธิ์ของตน ๑๔ หากเจ้าซื้อขายที่ดินกับพี่น้องร่วมชาติ อย่าเอารัดเอาเปรียบกัน ๑๕ เจ้าจงซื้อที่ดินจากพี่น้องร่วมชาติ โดยคำนวณราคาตามจำนวนปีนับจากปีกิ่งศตวรรษเขาจงขายให้เจ้าในราคาตามจำนวนปีที่เหลือสำหรับการเก็บเกี่ยวพืชผล ๑๖ หากยังเหลืออีกหลายปี

เจ้าจงเพิ่มราคา หากเหลือไม่กี่ปี จงลดราคาลง เพราะที่จริงแล้ว
สิ่งที่เขาขายให้เจ้าคือจำนวนพืชผลที่จะได้

๑ ๗ อย่าเอาไรต์เอาเปรียบกัน จงยำเกรงพระเจ้าของเรา

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเรา ๑ ๘ จงทำตามประกาศิตของเรา

จง เชื่อฟังและปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา

แล้วเจ้าจะดำเนินชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยในดินแดน

๑ ๙ แล้วแผ่นดินจะให้พืชผลแก่เจ้า เจ้าจะอิมหนาสารานุโดยสวัสดิภาพ

๒ ๐ เจ้าอาจถามว่า "แล้วจะกินอะไรในปีที่เจ็ด ในเมื่อ

ไม่ได้ปลูกหรือเก็บเกี่ยวพืชผล" ๒ ๑ เราจะอวยพรเจ้าในปีที่หก

จนแผ่นดินจะให้พืชผลมากพอสำหรับสามปี ๒ ๒ ขณะที่เจ้าปลูกในช่วงปีที่แปด

เจ้าจะยังกินพืชผลเก่านั้นต่อไปจนกระทั่งถึงฤดูเก็บเกี่ยวของปีที่เก้า

๒ ๓ ที่ดินจะขายขาดมิได้ เพราะแผ่นดินเป็นของเรา

พวกเจ้าเป็นเพียงคนต่างด้าวและผู้เช่าอาศัยทำกิน ๒ ๔ ทั่วแดนที่เจ้าถือครอง

เป็นกรรมสิทธิ์ จงให้มีการไถถอนที่ดินคืนได้

๒ ๕ หากพี่น้องร่วมชาติของเจ้ายากจนและขายที่ดินบางส่วนไป

ญาติสนิทที่สุดของคนนั้นอาจจะมาซื้อคืนได้ ๒ ๖ หากไม่มีคนอื่นคนใดมาซื้อคืน

และตัวคนนั้นเองร่ำรวยขึ้น มีเงินพอที่จะไถ

๒ ๗ เขาสามารถมาซื้อคืนในราคาซึ่งได้สัดส่วนกับจำนวนพืชผลจาก

วันที่ขายที่ดิน เจ้าของใหม่จะต้องยอมรับเงิน จำนวนนั้น และคืนที่ดินให้

๒ ๘ แต่หากเจ้าของ เดิมไม่สามารถซื้อคืน ก็จะตกเป็นของเจ้า

ของคนใหม่จนถึงปีกึ่งศตวรรษซึ่งจะต้องคืน ให้เจ้าของเดิมอีกครั้ง

๒ ๙ ผู้ใดขายบ้านในเขตกำแพงเมือง

เขามีสิทธิ์ซื้อคืนอย่างเต็มที่ในช่วงเวลาหนึ่งปี ๓ ๐ หากมิได้ซื้อคืนภายในหนึ่งปี

บ้านหลังนั้นจะตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าของคนใหม่

ไม่ต้องคืนให้เจ้าของเดิมในปีกึ่งศตวรรษ

๓ ๑ ส่วนบ้านซึ่งอยู่นอกกำแพงเมืองจะเป็นเช่นที่ดิน คือซื้อคืนได้ทุกโอกาส

และจะต้องคืนให้เจ้าของเดิมในปีกึ่งศตวรรษ

๓ ๒ ยกเว้นบ้านของคนตระกูลเลวี แม้อยู่ใน เขตกำแพงเมือง
ก็จะซื้อคืนเมื่อใดก็ได้ ๓ ๓ และ
จะต้องคืนให้เจ้าของเดิมในปีกึ่งศตวรรษเพราะบ้านในเมืองของชนเลวีเป็นกรรมสิทธิ์
ของพวกเขาในหมู่ตระกูลต่างๆในอิสราเอล ๓ ๔ แต่ห้ามขายที่ดินผืนรวม
ซึ่งอยู่รอบตัวเมือง เพราะเป็นกรรมสิทธิ์ถาวรของพวกเขา
การปฏิบัติต่อพี่น้องที่ยากจน

๓ ๕ หากพี่น้องของเจ้ายากจนไม่สามารถหา เลี้ยงชีพ
เจ้าจงช่วยเหลือเขาเหมือนเอื้อเพื่อแก่คนต่างด้าวหรือแขกในบ้านเพื่อเขาจะอยู่ ได้
๓ ๖ อย่าคิดดอกเบี้ยใดๆจากเขา แต่จงยำเกรงพระเจ้า
เพื่อพี่น้องนั้นจะคงอยู่ท่ามกลาง เจ้าได้ ๓ ๗ อย่าคิดดอกเบี้ยเงินที่ให้เขายืมหรือ
ค่ากำไรจากการขายอาหารแก่เขา ๓ ๘ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
ผู้นำเจ้าออกมา จากอียิปต์เพื่อยกดินแดนคานาอันให้แก่เจ้า
และเพื่อเป็นพระเจ้าของเจ้า
การไถ่ทาส

๓ ๙ หากพี่น้องร่วมชาติของเจ้ายากจน และ ขายตัวเองเป็นทาสของเจ้า
อย่าไ้ใช้งานเขาเยี่ยงทาส ๔ ๐ แต่จงปฏิบัติต่อเขาเสมือนลูกจ้าง หรือผู้มาอาศัย
และเขาจะปรนนิบัติรับใช้เจ้า ถึงปีกึ่งศตวรรษ

๔ ๑ เมื่อนั้นเขาสามารถเป็นไทพร้อมลูกๆ
กลับไปสู่วงศ์ตระกูลและที่ดินของบรรพบุรุษ

๔ ๒ เพราะชนอิสราเอลคือผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเรานำออกมาจากอียิปต์
เขาต้องไม่ถูกขายเป็นทาส ๔ ๓ อย่าปกครองเขาอย่างทารุณอำมหิต
แต่จงยำเกรงพระเจ้า ของเจ้า

๔ ๔ เจ้าอาจจะซื้อตัวคนชาติต่างๆที่อยู่ใกล้เคียงมาเป็นทาส
๔ ๕ และเจ้าอาจซื้อตัวคนที่มาขออาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า
และสมาชิกในพงศ์พันธุ์ของเขาที่เกิดในดินแดนของเจ้า
และพวกเขาจะเป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า

๔ ๖ เจ้าจะยกพวกเขาให้เป็นมรดกสืบทอดไปยังลูกหลานเป็นทาสชั่วชีวิตก็ได้
แต่ห้ามเจ้าปกครองพี่น้องร่วมชาติอิสราเอลอย่างทารุณโหดร้าย

๔ ๗ หากชนต่างชาติหรือผู้มาอาศัยในหมู่พวกเจ้าร่ำรวย
แล้วมีชาวอิสราเอลพี่น้องร่วมชาติของเจ้าที่ยากจนขายตัวเองเป็นทาส
ข อ ง ช า ว ต่างชาติคนนั้นหรือเครือญาติของชาวต่างชาติคนนั้น
๔ ๘ เขามีสิทธิไถ่ถอนตัวหลังจากขายตัวเป็นทาส ให้ญาติของเขาไถ่ตัวเขาคืนมา
๔ ๙ จะเป็นลุง น้ำ อา หลาน ลูกพี่ลูกน้อง หรือใครก็ตามซึ่งเป็นญาติสนิท
หรือคนนั้นอาจจะไถ่ตัวเองเป็นไทเมื่อร่ำรวยมีเงินพอ
๕ ๐ ค่าไถ่ตัวจะเป็นสัดส่วนกับ จำนวนปีก่อนถึงปีกึ่งศตวรรษ เป็นค่าจ้าง
สำหรับลูกจ้างหนึ่งคนในช่วงจำนวนปีดังกล่าว
๕ ๑ หากยังอีกหลายปีกว่าจะถึงปีกึ่งศตวรรษ
เขาจะจ่ายเกือบเท่าจำนวนค่าตัวเมื่อเริ่มเป็นทาส
๕ ๒ หากอีกไม่กี่ปีถึงปีกึ่งศตวรรษเขาจะจ่ายคืนเพียงส่วนน้อยของเงินค่าตัว
๕ ๓ ผู้ที่ซื้อตัวเขาไปจะต้องปฏิบัติต่อเขาเสมือนลูกจ้างรายปีต้องดูแลมิให้เจ้าของป
กครองเขาอย่างทารุณขมเหง ๕ ๔ หากเขายังไม่ได้รับการไถ่ตัว
เมื่อถึงปีกึ่งศตวรรษ เขาและลูกหลานจะเป็นอิสระเมื่อถึงเวลานั้น
๕ ๕ เพราะประชากรอิสราเอลเป็นคนรับใช้ของเรา
เราได้พาพวกเขามาจากดินแดนอียิปต์ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า"

รางวัลของการเชื่อฟัง

๒ ๖ "เจ้าอย่าตั้งรูปเคารพใดๆ ไม่ว่ารูปสลัก เสาหินอันศักดิ์สิทธิ์
หรือศิลาสลักเสลาใดๆในดินแดนของเจ้า เพื่อไว้กราบไหว้บูชา
เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า ๒ จงถือรักษาสะบาโตของเรา
แ ล ะ ย ำ เกรงสถานนมัสการของเรา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+
๓ หากเจ้าปฏิบัติตามประกาศิตของเรา และใส่ใจเชื่อฟังคำสั่งของเรา
๔ เราจะให้ฝนตกตามฤดูกาล แผ่นดินจะให้พืชผลอุดม ต้นไม้จะออกผลเพียบกิ่ง
๕ ช่วงเวลานวดข้าวจะเนิ่นนานถึงฤดูเก็บผลงุ่น
และฤดูเก็บผลงุ่นจะเนิ่นนานไปถึงฤดูหว่าน เจ้าจะได้รับประทานอย่างอิ่มหนำ
และอาศัยอยู่อย่างสงบสุขในดินแดนนั้น

๖ เราจะยังสันติสุขในดินแดนยามนอนเจ้าจะไม่ต้องหวาดผวา
 เราจะขับไล่สัตว์ร้ายออกไปจากดินแดน ดาบจะไม่แผ้วพานดินแดนของเจ้าเลย

๗ เจ้าจะรักไล่ศัตรูของเจ้า คนเหล่านั้นจะล้มตายด้วยคมดาบต่อหน้าเจ้า ๘ พวกเจ้า
 ห้าคนจะรักไล่ศัตรูนับร้อย พวกเจ้าร้อยคนจะรักไล่คนเป็นหมื่น
 ศัตรูทั้งหลายจะล้มตายด้วยคมดาบต่อหน้าเจ้า ๙ เราจะดูแลเจ้า
 ด้วยความโปรดปราน เพิ่มพูนให้เจ้า และจะ กระทำให้สำเร็จ
 เรียบร้อยตามคำสั่งญาที่ให้ไว้กับเจ้า

๑๐ เจ้าจะยังคงกินพืชผลงวดที่แล้วเมื่อต้องขยับขยายย้ายที่สำหรับพืชผลรุ่นใหม่

๑๑ เราจะสถิตอยู่ในหมู่พวกเจ้า และมีได้ซึ่งซึ่งเจ้าทั้งหลาย

๑๒ เราจะดำเนินอยู่กลางพวกเจ้า เป็นพระเจ้าของเจ้า เจ้า
 จะเป็นประชากรของเรา ๑๓ เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้า
 ซึ่งนำเจ้าทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องเป็น ทาสชาวอียิปต์อีกต่อไป
 เราได้หักโซ่ตรวน ซึ่งพันธนาการเจ้า และทำให้เจ้าก้าวเดินไปอย่างสง่าผ่าเผย
 โทษของการไม่เชื่อฟัง

๑๔ แต่หากเจ้าไม่ฟังเรา ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเหล่านี้

๑๕ หากเจ้าละเลยประกาศิตของเรา ดูหมิ่นบทบัญญัติขอเรา
 มิได้กระทำตามคำสั่งของเรา เป็นการละเมิด
 พันธสัญญาของเรา ๑๖ เราจะทำกับเจ้าอย่างนี้
 คือลงโทษเจ้าโดยใช้ความหวาดหวั่นพรัน ฟริ้งอันฉับพลันและโรคภัยไข้เจ็บ
 ตาของเจ้าจะเสื่อมถอยและชีวิตของเจ้าจะทรุดโทรม ไป
 เจ้าจะหวานโดยเปล่าประโยชน์ เพราะศัตรูของเจ้าจะกินเสีย

๑๗ เราจะตั้งตนเป็นปฏิปักษ์ของเจ้า เพื่อเจ้าจะพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู
 บรรดาผู้เกลียดชังเจ้าจะปกครองเจ้า เจ้าจะวิ่งหนีแม้เมื่อไม่มีใครไล่ตาม

๑๘ และหากเจ้ายังไม่ยอมเชื่อฟัง
 เราจะลงโทษเจ้าหนักขึ้นเจ็ดเท่าเนื่องเพราะความผิด บาปของเจ้า

๑๙ เราจะกะเทาะอำนาจอันฮึก เข็มของเจ้า และทำให้ท้องฟ้าเหนือเจ้าเป็น
 เช่นเหล็กและแผ่นดินเบื้องล่างเจ้าเป็นดังทองบรอนซ์

๒ ๐ เจ้าจะหยาดเหงื่อลงแรงโดยเปล่าประโยชน์เพราะพื้นแผ่นดินไม่ให้พืชผล
 ต้นไม้ในที่ดินก็ไม่ออกผล

๒ ๑ และหากถึงเพียงนั้นแล้ว เจ้ายังขัดขืนไม่ยอมเชื่อฟังเรา
 เราจะส่งภัยพิบัติเพิ่มขึ้นอีกเจ็ดเท่าให้สาสมกับบาปผิดของเจ้า ๒ ๒ เรา
 จะส่งสัตว์ร้ายมาเล่นงานลูกหลานของเจ้า ทำลายฝูงสัตว์ของเจ้า
 ทำให้จำนวนคนของ เจ้าลดลงจนถนนหนทางเรศร้างผู้คน

๒ ๓ และเมื่อถึงเพียงนั้นแล้ว หากเจ้ายังไม่ยอมรับการตีสอนของเรา
 ยังคงขัดขืนต่อต้านเรา ๒ ๔ เราเองจะต่อต้านเจ้า
 และจะให้เจ้าทุกข์ทรมานเนื่องด้วยบาปผิดของตนยิ่งขึ้นอีกเจ็ดเท่า

๒ ๕ และเราจะนำดาบมายังเจ้าเพื่อแก้แค้นที่สัญญาของเราถูกละเมิด เมื่อ
 เจ้าเตลิดหนีไปยังเมืองต่างๆของเจ้า เราจะ ส่งภัยพิบัติมาท่ามกลางพวกเจ้า
 เจ้าจะตกอยู่ในมือศัตรู ๒ ๖ เราจะทำลายแหล่งเสบียงของเจ้า
 ถึงขนาดหญิงสิบคนใช้เตาเพียงเตาเดียวอบขนมให้พวกเจ้าและต้องชั่งอาหารแบ่ง
 กันกิน เจ้าจะกินแต่ไม่อิ่ม

๒ ๗ หากถึงเพียงนี้แล้วเจ้ายังคงไม่ฟัง ยังคงขัดขืนต่อต้านเรา

๒ ๘ เราจะจัดการกับเจ้าด้วยความพิโรธ
 และเราเองจะลงโทษความผิดบาปของเจ้าหนักยิ่งขึ้นเจ็ดเท่า

๒ ๙ เจ้าจะกินเนื้อลูกชายลูกสาวของตัวเอง

๓ ๐ เราจะทำลายแท่นบูชา ณ ที่สูงของเจ้า จะโค่นแท่นเผาเครื่องหอมของเจ้า
 ทิ้งซากศพของเจ้าให้เปื่อยเน่าอยู่ในหมูรูปเคารพของเจ้าเอง เราจะชิงชิงพวกเจ้า

๓ ๑ เราจะทำให้นครต่างๆของเจ้าเรศร้าง และทำลายสถานนมัสการของเจ้า
 เราจะไม่นิยมยินดีในกลิ่นหอมหวานแห่งเครื่องบูชาของเจ้า

๓ ๒ เราจะทิ้งให้แผ่นดินเรศร้างจนศัตรูของเจ้า ที่เข้ามาพักอาศัยทิ้งตะลึง

๓ ๓ เราจะกระจายพวกเจ้าไปท่ามกลางชนชาติต่างๆ
 เราจะชักดาบออกจากฝักกรุกล่เจ้าดินแดนของเจ้าจะถูกทิ้งร้างและเมืองต่างๆถูกทำ
 ล ๑ ย ๓ ๔ แล้วแผ่นดินจะได้ชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน
 ตลอดช่วงที่ถูกทิ้งร้างซึ่งเจ้าตกอยู่ในดินแดนของศัตรู
 แผ่นดินจะได้พักสงบและชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน ๓ ๕ ตลอดช่วงที่ถูกทิ้งร้าง

แผ่นดินจะได้พักสงบชดเชยกับที่ไม่ได้หยุดพักในช่วงสะบาโต

ขณะที่เจ้าอาศัยอยู่ในแผ่นดิน

๓ ๖ สำหรับพวกเจ้าที่เหลืออยู่

เราจะทำให้จิตใจของพวกเขาหวาดหวั่นขวัญผวาในแดนของศัตรูถึงขนาดเสียงไปไม้ถูกลมพัดปลิวก็ทำให้พวกเขาหนีแฉ่นไป เขาจะวิ่งราวกับหนีเตลิดจากคมดาบ และเขาจะล้มลง แม้ไม่มีใครไล่ตาม

๓ ๗ เขาจะสะดุดล้มทับกัน ราวกับเตลิดหนีจากคมดาบ แม้เมื่อไม่มีใครรุกไล่

เจ้าจะไม่สามารถต่อกรกับข้าศึก ๓ ๘ เจ้าจะถึงแก่พิณาศีในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย และถูกกลืนหายไปที่ดินแดนของศัตรู ๓ ๙ คนที่เหลือ

อยู่จะเหี่ยวระโหยไปในดินแดนของศัตรูเนื่องเพราะบาปผิดของตน

และบาปผิดของ บรรพบุรุษ

๔ ๐ แต่หากเขาทั้งหลายสำนึก สารภาพบาปผิดของตน

และบาปผิดของบรรพบุรุษที่พวกเขาทูลฝ่าฝืนต่อเรา

๔ ๑ ซึ่งทำให้เราเป็นศัตรูกับเขา จนเราส่งพวกเขาไปยังดินแดนของเหล่าศัตรู

ตราบจนจิตใจอันไม่ได้รับสุหนัตของเขาถ่อมลง และชดใช้บาปผิดของตน

๔ ๒ เมื่อนั้นเราจะระลึกถึงคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

และจะระลึกถึงแผ่นดินนั้น ๔ ๓ เพราะแผ่นดิน นั้นจะชื่นชมกับสะบาโตของมัน

ขณะที่ถูก ทิ้งร้างอยู่ พวกเขาจะชดใช้บาปผิดของตนที่ได้ละทิ้งบทบัญญัติของเรา

และดูหมิ่นคำบัญชาของเรา ๔ ๔ แต่แม้ถึงเพียงนั้น เมื่อเขาอยู่ในดินแดนของศัตรู

เราจะไม่ละทิ้งพวกเขาหรือเด็ดฉันทพวกเขาจนถึงกับทำลายล้างพวกเขาโดยสิ้น

เชิงเป็นการละเมิดสัญญากับพวกเขา เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเขา

๔ ๕ เพื่อเห็นแก่เขาเราจะระลึกถึงคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษของเขาซึ่งเรา

ได้พาออกมาจากอียิปต์ต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย เพื่อเป็นพระเจ้าของเขา

เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า+"

๔ ๖ เหล่านี้คือบทบัญญัติ คำสั่งและข้อปฏิบัติ

ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า +ทรงตั้งไว้ระหว่างพระองค์เองกับชนอิสราเอลผ่านทางโมเสส

ณ ภูเขาซีนาย

กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการไถ่

๒๗ องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสสั่งโมเสส ๒ ให้แจ้งแก่ชนอิสราเอลว่า

"ผู้ที่ถวายค่าปฏิญาณ เป็นพิเศษว่าจะถวายตัว

บุคคลแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ให้ถวายเงินจำนวนต่อไปนี้แทน คือ ๓ ผู้ที่อายุ ๒๐ -

๖๐ ปี ถ้าเป็นชายถวายเงิน ๕๐ เซเชล (ร้าว ๕๗๕ กรัม)

ตามเซเคลของสถานนมัสการ ๔ ถ้าเป็นหญิงถวาย ๓๐ เซเชล (ร้าว

๓๔๕ กรัม) ๕ ผู้ที่อายุ ๕-๒๐ ปี ถ้าเป็นชายถวาย ๒๐ เซเชล (ร้าว

๒๓๐ กรัม) ถ้าเป็นหญิงถวาย ๑๐ เซเชล (ร้าว ๑๑๕ กรัม)

๖ ผู้ที่อายุ ๑ เดือนถึง ๕ ขวบ ถ้าเป็นชายถวาย ๕ เซเชล (ร้าว

๕๕ กรัม) ถ้าเป็นหญิงถวาย ๓ เซเชล (ร้าว ๓๕ กรัม) ๗ ผู้ที่อายุ

๖๐ ปีขึ้นไป ถ้าเป็นชายถวาย ๑๕ เซเชล (ร้าว ๑๗๐ กรัม)

ถ้าเป็นหญิงถวาย ๑๐ เซเชล (ร้าว ๑๑๕ กรัม)

๘ หากผู้ถวายปฏิญาณยากจนไม่อาจถวายเงินตามที่ระบุไว้

ให้พาบุคคลที่เขาประสงค์จะถวายตัวมาพบปุโรหิต

ซึ่งจะกำหนดมูลค่าที่ผู้ปฏิญาณจะสามารถถวาย

๙ แต่หากเขาปฏิญาณถวายสัตว์ที่เป็นเครื่องบูชาได้

สัตว์นั้นที่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ต้องถือว่าเป็นบริสุทธิ์

๑๐ เขาจะเอาตัวอื่นมาเปลี่ยน ไม่ได้ เอาดีมาแทนไม่ดีหรือเอาไม่ดีมา

แทนดีก็ไม่ได้ หากเขาเปลี่ยนตัว ทั้งตัวแรก และตัวที่มาเปลี่ยนจะเป็นของบริสุทธิ์

๑๑ หากสัตว์ที่ปฏิญาณจะถวายไม่ใช่สัตว์ที่ใช้เป็นเครื่องบูชาได้

จะต้องนำสัตว์นั้นมาพบปุโรหิต ๑๒ ซึ่งจะประเมินคุณภาพว่าดีหรือไม่ดี

ปุโรหิตกำหนดมูลค่าเท่าใด ก็ให้เป็นไปตามนั้น

๑๓ หากเจ้าของต้องการจะไถ่สัตว์ตัวนั้นก็ให้จ่ายเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาที่ตั้ง

ไว้

๑๔ ผู้ใดถวายบ้านเป็นของบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ปุโรหิตจะประเมินคุณภาพว่าดีหรือไม่ดี ปุโรหิตกำหนดราคาเท่าใด ก็ให้ถือตามนั้น

๑ ๕ หากผู้ถวายบ้านจะไถ่คืน เขาต้องจ่ายเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคา แล้วบ้านจะกลับคืนเป็นของเขา

๑ ๖ ผู้ใดถวายที่ดินส่วนหนึ่งของตระกูลแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

จะตีราคาตามปริมาณเมล็ดพืชซึ่งจะใช้หว่านในที่นั้น

ที่ดินส่วนที่ใช้หว่านเมล็ดข้าวบาร์เลย์ ๑ โฮเมอร์ (ร ๑ ๖ ๒ ๒ ๐ ลิตร) เป็นเงิน ๕๐ เชเคิล (ร ๑ ๖ ๕ ๗ ๕ กรัม)

๑ ๗ หากผู้ใดถวายที่ดินในปีกึ่งศตวรรษ ตีราคาเต็มตามอัตรา ๑ ๘ หากถวายหลังปีกึ่งศตวรรษไป

ราคาจะเป็นสัดส่วนกับจำนวนปีที่เหลืออยู่ก่อนถึงปีกึ่งศตวรรษรอบต่อไป

๑ ๘ หากคนนั้นตกลงใจจะไถ่ที่ดินคืน

เขาจะจ่ายเงินเพิ่มอีกหนึ่งในห้าของราคาประเมิน และรับที่ดินคืนเป็นของเขาอีก

๒๐ แต่ หากเขาไม่ไถ่คืน หรือหากขายที่ดินนั้นแก่คนอื่น

(และยกกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นถวายแด่พระเจ้าในปีกึ่งศตวรรษ

ที่ดินนั้นจะมีได้กลับคืนเป็นของเขาอีก)

๒ ๑ เมื่อที่ดินได้รับการปลดปล่อย(คืนสู่เจ้าของเดิม) ในปีกึ่งศตวรรษ

ก็จะถือเป็นของบริสุทธิ์

เช่นดังที่ดินซึ่งถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+จะมอบให้เป็นกรรมสิทธิ์ของปุโรหิต

๒ ๒ หากผู้ใดถวายที่ดินซึ่งเขาซื้อมาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

แต่ไม่ใช่ที่ดินส่วนมรดกของครอบครัว

๒ ๓ ปุโรหิตจะประเมินราคานั้นถึงปีกึ่งศตวรรษ

และเขาจะถวายเงินจำนวนดังกล่าวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทันที

๒ ๔ ในปีกึ่งศตวรรษ ที่ดินนั้นจะคืน ให้เจ้าของเดิมซึ่งขายที่ดินนั้นให้

๒ ๕ ราคาประเมินทั้งหมดระบุตามเชเคิลแห่งสถานนมัสการ ๒๐ เกราห์เป็น ๑

เชเคิล

๒ ๖ เจ้าไม่ควรคิดว่าจะถวายลูกวัวหรือลูกแกะหว่าปีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+เพราะเป็นของพระองค์อยู่แล้ว ๒ ๗ หากเป็นลูกหว่าปีของสัตว์ที่มีมลทิน

เจ้าของจะซื้อคืนตามราคาที่ปุโรหิตประเมินและจ่ายเพิ่มอีกหนึ่งในห้าหากเจ้าของไม่ไถ่คืน ปุโรหิตก็จะขายให้แก่ผู้อื่นตามราคานั้น

๒ ๘ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ถวายขาดแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ จะเป็นตัวบุคคล สัตว์ หรือ
ที่ดินมรดกยอมเป็นสิทธิ์ขาด ไม่มีการซื้อขายไถ่คืน

เพราะเป็นของบริสุทธิ์ที่สุดแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

๒ ๙ ผู้ใดถูกถวายขาดหรือต้องโทษถึงแก่ชีวิตจะไถ่คืนไม่ได้
เขาจะต้องถูกประหารชีวิต

๓ ๐ หนึ่งส่วนสิบของผลผลิตจากแผ่นดิน ไม่ว่าจะเมล็ดข้าวจากผืนดิน
หรือผลไม้จากต้นเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า+และบริสุทธิ์แต่พระองค์

๓ ๑ หากผู้ใดต้องการไถ่คืนสิบลดของเขา จะต้องจ่ายเพิ่มอีกหนึ่งส่วนห้าของราคา

๓ ๒ หนึ่งในสิบของฝูงสัตว์ทั้งหมด คือทุกตัวที่สิบที่ผ่านไปภายใต้ไม้เท้าของผู้เลี้ยง
จะเป็นส่วนบริสุทธิ์แด่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ ๓ ๓ จะไม่มีการเลือกว่าตัวนั้นดีตัวนี้ไม่ดี
หรือเอาตัวหนึ่งมาแทนอีกตัวหนึ่ง เพราะหากมีการเปลี่ยนตัว

ทั้งตัวที่ถูกเปลี่ยนกับตัวที่เอามาเปลี่ยนยอมเป็นของบริสุทธิ์ไถ่คืนไม่ได้"

๓ ๔ เหล่านี้คือบทบัญญัติซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประทานแก่โมเสสบนภูเขาซีนายสำหรับ
ประชากรอิสราเอล